Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 25 КВІТНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 17 VOL. CXV FRIDAY, APRIL 25, 2008 No. 17

Христос воскрес! Воістину воскрес!

„Перемоги пісню співаємо!"

Послання Верховного Архиєпископа Києво-Галицького Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара з нагоди празника Христового Воскресіння

Пасха - від смерти бо до життя і від землі до небес Христос Бог нас перевів, – перемоги пісню співаємо!

Пасхальна Утреня,
Ірмос першої пісні Канону Пасхи

Дорогі в Христі брати і сестри!
Мир Вам у Господі!

Всемилосердний Бог-Отець обдаровує нас знову нагодою святкувати світлий празник Воскресіння свого Єдинородного Сина, Господа нашого Ісуса Христа.

Великдень – це найбільше свято в цілому році, і не дивно, бо в ньому перестає для нас бути грізною і страшною смерть – те, що заперечує все життя. Своєю смертю на хресті Ісус Христос остаточно подолав смерть і звільнив нас від страху перед нею.

Ми, що з Божої благодаті вже віримо в Христове воскресіння, віримо також, що через святу тайну Хрещення ми за дією Святого Духа втілені в Ісуса Христа, як каже апостол Павло у листі до Римлян: „Ми поховані з ним через хрещення на смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, і ми теж жили новим життям" (Рим. 6, 4-5).

Свято, в якому знову переживаємо смерть і славне воскресіння Ісуса Христа, називаємо також Пасхою. Цим словом у Старому Завіті визначали „перехід", а конкретніше – перехід від єгипетської неволі до обіцяної землі. У Новому Завіті – це перехід від смерти до нового життя, який заради нас довершив Ісус Христос.

Завдяки Христовому воскресінню нам відкрилася можливість брати участь у новому житті без страху перед смертю і без страху перед

(Закінчення на стор. 5)

Художник Катерина Возняк. Львів

Воскресіння – центральна подія історії людства

Великоднє послання Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства

Дорогі брати та сестри, любі друзі, з нагоди світлих, величних і радісних Великодних Свят, Всеукраїнське Євангельсько-Баптитське Братство діяспори широ вітає всіх Вас англосьським привітом „Христос Воскрес!". Слова цього привіту мають безмежне значення для всіх нас, послідовників Ісуса Христа. Його воскресіння є найбільшою подією в історії нашого світу. Христа

(Закінчення на стор. 5)

Увійдімо у Світло Воскресіння

Великоднє послання Постійної конференції українських православних Єпископів поза межами України

Всечесному духовенству всіх санів та побожним мирянам Української Православної Церкви поза межами України і в Україні.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

За минулі місяці всі ми пройшли двома прощами: перша привела нас до стайні-печери, з якої випромінювала Любов Божа через Новонароджене Дитятко – Христа, Любов, яка і далі наповнює нас і керує нами у нашому житті. Друга проща привела нас до іншої печери – цим разом до спорожнілого гробу, з якого випромінює Світло Воскреслого Христа. Слова „Вам народилось Дитя..." перенесли нас до духовного Вифлеєму. „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав..." відкриває нам ворота Небесного царства.

В останній розмові, записаній в Євангелії від Луки, Господь говорить своїм учням про Його Розп'яття та Воскресіння. Він відкриває їм глибоке розуміння цих подій, каже їм, що внаслідок Його Розп'яття і Воскресіння вони отримають з висоти особливу силу. Вони будуть уповноважені іти у світ і змінити його. Вони будуть уповноважені бути Його свідками в Юдеї та Самарії та в усіх кінцях світу. В Євангелії від Івана, як ми чули під час Страстей у четвер увечорі, Господь обіцяє нам, що туди, куди Він іде тепер, і ми зможемо колись послідувати, та що ми будемо одно з Богом і одно одні з одними. „Бо живу Я, і жити будете ви. Того дня пізнаєте ви, що в Своїм Я Отці, а ви в Мені і Я в вас" (Ів. 14:19-20).

Воскресіння – Пасха – Сина Божого уможливила нам об'єднатися з Богом – Господь наш Ісус Христос протягом усього часу Свого зем-

(Закінчення на стор. 5)

У Львові перепоховали С. Левицького

Владика пл. сен. Гліб Лончина освячує місце, де спочинуть тлінні останки „Сірого Лева" – Северина Левицького.

ЛЬВІВ. — В рамках святкування 96-ої річниці заснування Пласту головні заходи відбулися у неділю, 13 квітня. Розпочалися вони відкриттям меморіяльної дошки у пам'ять про трьох пластунів, які врятувалися втечею з тюрми „Бригідки" у 1939 році – Петрові Башукові, Петрові Канюці і Ярославові Гайвасові. На відкритті були присутні пластуни, родичі трьох відважних втікачів, представники міської влади. На барельєфі, який розміщений на стіні слідчого ізолятора на вул. Городецькій, зображено трьох соколів, які вилітають крізь ґрати на волю.

Опісля у соборі Святого Юра відбувся Молебень, а також посвята нових прапорів кількох львівських куренів. Після цього пластуни колонами вирушили через центр Львова на Личаківське кладовище, де відбулося перепоховання Северина Левицького – педагога, громадського діяча, першого Начального пластуна (пластовий псевдонім „Сірий Лев"), який в складних умовах міжвоєнної окупації українських земель та еміґрації забезпечив збереження і зростання пластової організації, її дієвість, що дозволило відновити ефективну структуру Пласту в умовах незалежної України. Його ексгумоване тіло після 46 років від дня смерти перевезли з Бафало (США), де він помер у 1962 році, на батьківщину до Львова.

С. Левицького разом з його дружиною Вірою-Оксаною з роду Стернюків, перепоховали біля Олександра Тисовського, Дмитра Вітовського та Михайла Галущинського, поряд з Меморіялом УГА.

Церемонія проходила з участю пластунів та громадськости. На урочистості були присутні пластові проводи різних рівнів,

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україні потрібна політична стабільність

КИЇВ. — Без політичної стабільности Україна не просунеться на шляху до НАТО, наголосив 22 квітня перший секретар політичного відділу Посольства США Роберт Скат, виступаючи на міжнародній конференції з проблем НАТО і безпеки у Чорноморському реґіоні, що проходила у Києві. „Було б дуже корисно, якби кожен з українських міністрів виступив перед громадськістю і пояснив, які переваги для кожної сфери життя України матиме вступ до НАТО. Плян дій щодо членства, у першу чергу, – це оцінка того, що відбувається у державі, ззовні: урядові пропонується показати висліди його праці. Якщо ж демократична коаліція розпадеться, влада виявиться нездатною виконати свої обіцянки – на грудневій раді НАТО скептицизм щодо України може збільшитись“, – заявив він і зауважив, що реформування правоохоронної, судової і безпекової систем та потужна інформаційна кампанія про переваги вступу країни у НАТО – це ті „домашні завдання“, які має виконати Україна для успішної евроатлантичної інтеґрації. Для участи у міжнародній конференції „Підсумки Букарештської зустрічі НАТО та Чорноморський вимір безпеки“ до Києва приїхали фахівці та експерти з Азербайджану, Вірменії, Грузії, Молдови, Росії, а також представники виконавчих структур ЕС і НАТО. Україну представляють цивільні та військові експерти з питань міжнародних взаємин, безпеки, з провідних аналітичних центрів, урядовці та народні депутати. *(Радіо „Свобода“)*

Партія Реґіонів провела з'їзд у закритому режимі

КИЇВ. — Віктора Януковича переобрано провідником Партії Реґіонів під час її з’їзду 19 квітня. Серед першочерговостей партії В. Янукович назвав надання російській мові статусу другої державної, перехід до парляментсько-президентської моделі управління та позаблоковий статус України. Зокрема, говорячи про статус російської мови, В. Янукович заявив, що Партія Реґіонів „підтримує ролю української мови в якості однієї з невід’ємних складових української державности. У той же час, ми – послідовні прихильники гасла „Дві мови – один народ“. Він також підкреслив, що всі спроби „втягти народ проти його волі в ті або інші військово-політичні бльоки завжди будуть приречені на провал, а розрив історичних зв’язків з Російською Федерацією приведе до катастрофічних наслідків у соціяльно-економічному розвитку країни“. Крім посади голови партії, В. Янукович також обійматиме посади голови політради партії та голови президії. А колишній голова політради Микола Азаров тепер очолюватиме Контрольну комісію. Секретар РНБО Раїса Богатирьова, про можливість виключення якої з партії багато говорилося до з’їзду, не тільки зберегла свій партквиток, але й отримала місце у президії політвиконкому партії. Утім, всі ці заяви провідника Партії Реґіонів могли почути тільки делеґати з’їзду, а також представники дипломатичного корпусу. Серед гостей з’їзду Партії Реґіонів був також один з провідників КПУ Адам Мартинюк та перший заступник голови Держдуми Росії Костянтин Затулін. Свої привітання з’їзду реґіоналів надіслав також і провідник соціялістів Олександер Мороз. Для журналістів цього разу з’їзд реґіоналів був закритим. *(Бі-Бі-Сі)*

Ю. Тимошенко – про критику її дій

КИЇВ. — Прем`єр-міністер України Юлія Тимошенко вбачає в критиці уряду з уст голови держави Віктора Ющенка спробу ліквідувати конкурента на майбутніх президентських виборах. Таку думку Ю. Тимошенко висловила 21 квітня опублікованого в німецькій газеті „Frankfurter Allgemeine Zeitung“. „Я думаю, причина в тому, що Президент заглиблений у роздуми про вибори і розглядає мене як конкурента. Але ця конкуренція не повинна стояти на заваді прозорості та реформам у моїй країні“, – сказала Ю.Тимошенко. Прем’єр також заявила, що не має наміру підкорятися „незаконній“ забороні В. Ющенка на приватизацію через побоювання розпродажу „стратегічних“ активів за безцінь. *(УНІАН)*

В Україні зростає народжуваність

КИЇВ. — З початку 2008 року в Україні народилося 118,324 немовлят, що майже на 6 тис. новонароджених більше, ніж за такий же період 2007 року, повідомили 21 квітня в прес-службі Міністерства юстиції. Статистичні дані першого кварталу року підтвердили тенденцію до поступового збільшення народжуваности, яка триває в Україні уже кілька років поспіль. Найбільше немовлят з початку року з‘явилося на світ у Донецькій області – майже 10.5 тис. новонароджених, у Дніпропетровській області – 8.7 тис. , у Києві – 7.4 тис. , в Одеській області – 6.7 тис., у Львівській області – 6.5 тис. та у Харківській області – 6.3 тис. новонароджених. Найкраща в країні ситуація щодо співвідношення народжуваности до смертности протягом останніх п’яти років – в Закарпатті. Покищо це єдиний реґіон в Україні, де таке співвідношення становить 1:1. А з третього кварталу минулого року в Закарпатті почали завважувати перевищення народжуваности над смертністю. У решті областей України покищо триває тенденція до перевищення смертности над народжуваністю у середньому співвідношенні 1.7 до 1. Найгірше співвідношення смертности до народжуваности занотовано в Донецькій області – 2.2 до 1; в Луганській області – 2.3 до 1; в Черкаській області – 2.1 до 1; та в Чернігівській області – 2.7 до 1. Загалом, з початку року в Україні померло 207,168 громадян. *(„День“)*

Новий Посол України до ЕС

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Сім років місію України при Европейському союзі незмінно очолював Роман Шпек. Не так давно він пішов у відставку і взагалі залишив як дипломатичну, так і державну службу. Зараз Р. Шпек – віце-президент „Альфа-банку“. Посаду ж голови місії обійняв колишній заступник міністра закордонних справ України Андрій Веселовський. У коридорах Евросоюзу А. Веселовський – людина не нова. Саме він розпочинав переговори нової посиленої угоди між Україною і ЕС. Свою працю новопризначений голова місії розпочав 21 квітня. Він підкреслив першочерговості і напрямки діяльности, про хід переговорів стосовно нової поглибленої угоди, про перспективи політичної асоціяції та економічної інтеґрації України з ЕС. „Я буду продовжувати ту працю, яку вів мій шановний попередник, і поки ця робота не буде виконана, то кожний український дипломат на цій посаді її буде продовжувати“, – запевнив А. Весоловський. *(Бі-Бі-Сі)*

Патріярх Любомир Гузар – Почесний громадянин Львова

ЛЬВІВ. — Главі Української Греко-Католицької Церкви Кардиналові Любомирові Гузарові присвоїли звання Почесного громадянина Львова. За таке рішення 17 квітня проголосували депутати Львівської міської ради, а перед цим свої голоси за нього віддали львів’яни в інтернет-опитуванні. Глава УГКЦ удостоєний звання Почесного громадянина Львова „за визначний особистий внесок у духовне відродження українського народу, багатолітню церковну діяльність та з нагоди 75-річчя від дня народження“. Почесні відзнаки львівської громади міський голова Львова Андрій Садовий вручить 3 травня під час урочистої сесії на День міста. Відомості про лавреатів заносять до Книги пошани Львова. Вони мають право брати участь у всіх урочистостях, які відбуваються у місті, а також у сесіях Львівської міської ради. Визначення номінантів було запроваджене у 1991 році. Серед 22 почесних львів’ян – Папа Римський Іван Павло II, Президент України Віктор Ющенко, політолог, колишній радник президента США Збіґнєв Бжезинський, швайцарський меценат Роберт Ґотс. *(Радіо „Свобода“)*

В школах відбулося незалежне іспитування

КИЇВ. — В Україні 22 квітня відбувся перший етап незалежного іспитування випускників шкіл. З 10-ої год. ранку двері відчинили 1,888 спеціяльно обладнаних пунктів для незалежного оцінювання знань. За повідомленням Інформаційного центру незалежного оцінювання, обов’язковий іспит з української мови та літератури мали пройти у всіх реґіонах країни понад 512 тис. осіб. На виконання усіх завдань було відведено три години. Споглядати процес мали можливість громадські спостерігачі. Міністер науки та освіти Іван Вакарчук запевнив, що підготування до цього заходу велося належним чином і що він сам розглядає зовнішнє оцінювання як потужний спосіб протидії корупції на етапі вступу до вищих навчальних закладів. Наступні іспити, за графіком Українського центру оцінювання якости освіти, складатимуть: з математики – 29 квітня, 7 травня – з історії України, 14 травня – з всесвітньої історії, 16 травня – з хемії, 23 травня – географії, 26 травня – фізики, 28 травня – біології, 2 червня – основ правознавства, 3 червня – основ економіки, 4 червня – закордонної літератури. *(Радіо „Свобода“)*

Президент має припинити критику уряду

КИЇВ. — На початку засідання парляменту у середу, 16 квітня, один з провідників БЮТ Микола Томенко виступив з надзвичайно різкою заявою на адресу Президента. Він закликав Віктора Ющенка припинити заяви щодо незадовільної праці уряду або відправити його у відставку. Тим часом 15 квітня БЮТ у парляменті не порушував питання створення Конституційної комісії, що могло б розвалити коаліцію. Експерти вказують на певне примирення в лавах коаліції і водночас посилення протистояння між Президентом і його Секретаріятом з одного боку і урядом Юлії Тимошенко і частиною НУ-НС з іншого. В самій коаліції начебто відбулося певне примирення. БЮТ після тривалих внутрішніх консультацій вирішив не виносити на сесію питання створення Конституційної комісії, що могло б призвести до розвалу коаліції. 15 квітня Президент В. Ющенко на антикорупційні нараді зробив закиди на адресу центральної виконавчої влади у неефективній боротьбі з корупцією. Хоча В. Ющенко і згадав недоліки попереднього уряду, експерти кажуть, що мався на увазі і нинішній. „За 11 місяців праці попереднього уряду було створено шість нових органів виконавчої влади, чотири комітети, що збільшило їх кількість до 20 міністерств, і майже 40 центральних органів виконавчої влади. Такої системи управління немає в жодній европейській країні. Це є одним з мотивів формування корупції у вищих державних ешелонах“, – сказав М. Томенко. *(Бі-Бі-Сі)*

Україна передала Росії Меморандум про фльоту

КИЇВ. — Україна передала Росії Меморандум щодо етапів і порядку виведення до 28 травня 2017 року військових формувань Чорноморської фльоти Російської Федерації (ЧФ РФ) з місць його тимчасової дислокації на території України, повідомив 16 квітня речник Міністерства закордонних справ України Василь Кирилич. Меморандум передав міністер закордонних справ України Володимир Огризко своєму російському колезі Сергієві Лаврову під час своєї візити до Москви 15 квітня. Меморандум має бути вивчений та проаналізований російською стороною і в разі згоди сторони підпишуть його. Меморандум передбачає, що з 1 червня 2008 року мають розпочатися консультації щодо порядку та етапів виведення військових формувань ЧФ РФ з території України. *(УНІАН)*

НА ТЕМИ ДНЯ

БЮТ – проти Президента

Петро Часто

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Недобре складаються стосунки між гілками влади в Україні. Далі вже й нікуди. Кабінет міністрів і Секретаріят Президента – у стані незрозумілої для суспільства війни. Формально її можна пояснити недосконалістю Конституції, котра просто провокує ці два центри влади змагатися за „первородство". Насправді проблема – в самих людях: у велику політику вони несуть свою малість, і не перестануть це робити, навіть якщо ідеальні закони небо їм спустить на кам'яних скрижалях.

Днем 16 квітня датована заява парляментської фракції БЮТ, текст якої остаточно руйнує надію на компроміс між суперниками: діяльність Президента Віктора Ющенка названа в цьому документі „однією з основних загроз незалежності України, її суверенітетові".

Експерти і коментатори радять не боятися: мовляв, це очевидне перебільшення, метою якого є змусити супротивну сторону поступитися в питаннях, згода в яких є вже майже виключена. В низці цих питань першим стоїть деструктивна, з погляду БЮТ, роля керівника президентського Секретаріяту Віктора Балоги, який, не маючи на те конституційних повноважень, дозволяє собі втручатися в працю Кабінету міністрів, критикувати міністрів, давати їм вказівки, вимагати їхнього звільнення і т. п. Але це ще треба з'ясувати – чи В. Балога є тільки виконавцем волі Президента, чи здійснює далекосяжні власні пляни, зловживаючи безволлям В. Ющенка?

Ось деякі зі звинувачень згаданої заяви:

„...Зусиллями секретаріяту заблоковано виконання конкретних пунктів коаліційної угоди (зорема – щодо професійної армії, боротьби з корупцією та пільгами і т. д.) ".

„...Президент та його Секретаріят свідомо і цілеспрямовано роздувають істерію та паніку навколо інфляції в країні...".

„...Президент України та його Секретаріят намагаються взяти під свою опіку тіньові схеми в газовій сфері і забезпечити „треті інтереси" в цій сфері за рахунок національних інтересів України".

„...Президент України перетворив Раду національної безпеки та оборони в центр протистояння Урядові. Сама Рада формується за рахунок людей, які сповідують сепаратистські ідеї, вкидають до суспільства провокаційні ідеї на кшталт надання російській мові статусу державної, виступають проти европейської інтеґрації України...".

„Президент України та його Секретаріят свідомо вносять розбрат всередину демократичної коаліції...".

Як бачимо, автори цього категоричного документу, не дбаючи про незаперечні докази, ототожнюють В. Ющенка і В. Балогу – і це вже сприймається як тиск на Президента, а не як бажання оздоровити загальну ситуацію.

Продовжуючи цю тактику тиску, прем'єр-міністер Юлія Тимошенко на прес-конференції у Страсбурзі того таки дня, 16 квітня, недвозначно висловилася за парляментський устрій для України. В вухах европейців

(Закінчення на стор. 23)

У Львові ...

(Закінчення зі стор. 1)

духовенство – ректор Українського Католицького університету о. пл. сен. гетьм. скоб Борис Гудзяк, „Орден Хрестоносців" та Владика пл. сен. Гліб Лончина, „Лісові Чорти", а також представники влади на чолі з посадником Львова Андрієм Садовим.

У заході взяли участь понад 800 пластунів Львова, а також пластуни з інших осередків – Івано-Франківська, Тернополя, Ужгороду, Нового Роздолу та з США. Загалом – майже 1,000 осіб.

С. Левицький у своєму заповіті він просив, щоб коло його могили була лава, на яку могли б сідати пластуни під час „відвідин". І ще просив, щоб на похороні заспівали пісню „Ой, Морозе, Морозенку". Обидва прохання було виконано.

Також на Личаківському кладовищі відбулося складення Пластової присяги, новацької обіцянки, іменування розвідувачами, скобами, вірлицями, орлятами, надання відзначень. *(„Газета по львівськи", ЗІК)*

Пластуни несуть прах „Сірого Лева" на місце останнього спочинку в Україні – Личаківський цвинтар, Львів.

Щастя, злагоди, міцного здоров'я!

Шановні друзі!

Від імені співробітників Посольства України в США і від себе особисто щиро та сердечно вітаю Вас з найсвітлішим святом духовности та надії — Світлим Воскресінням Христовим!

Воскресіння Христове символізує нерозривність часів та поколінь, дарує нам впевненість у тому, що мир серед людей починається з милосердя, терпимости та прощення, що сили добра переважають над силами зла, що душа людська безсмертна. В цей величний день наші серця наповнюються радістю, світлом любови, добрими надіями і весняним теплом. Українці прийдуть на Пасхальне Богослужіння до різних храмів, проте разом піднесуть молитву, відчуваючи свою єдність во Христі. Нехай Господь почує нашу спільну молитву і дасть нам мудрість, силу і терпіння на шляху до обраної мети — розбудови вільної та демократичної України.

Бажаю Вам та Вашим родинам щастя, злагоди, міцного здоров'я, благополуччя й добробуту. Хай Пасхальні свята принесуть Вам благословення Господнє, додадуть життєвої сили й наснаги на великі справи, які нестимуть процвітання Українському народові.

Зі святом Вас!

Христос Воскрес!

Олег Шамшур,
Посол України в США

Дорогі друзі!

Від імені колективу Постійного представництва України при ООН і від себе особисто сердечно вітаю вас з величним святом Світлого Воскресіння Христового. Споконвіку Свята Пасха Господня залишається однією з найбільш яскравих і радісних подій у житті кожного християнина, слугуючи потужним духовним джерелом, котре зміцнює його на життєвому шляху, пробуджує в ньому найкращі почуття і помисли.

Для українців – це також свято, яке тісно поєднало у собі високі християнські чесноти з самобутністю і багатством національної культури, давніми звичаями й традиціями нашого народу.

Тож, вітаючи вас, дорогі українці, хочу від щирого серця побажати, аби Воскресіння Христове додало вам щастя й здоров'я, подарувало душевний затишок і благополуччя, прихильність Господа і добру долю.

Нехай світла віра і добра надія, з якими ми цього дня дивимося у майбутнє, повернуться радістю й добробутом для всіх нас, наших рідних і наших ближніх.

Христос воскрес!

Посол **Юрій Сергеєв,**
Постійний представник України при ООН

З приходом весни, яка приносить пробудження природи і всього живого на землі, кожен християнин з нетерпінням чекає весни духовної, приходу найвеличнішого зі свят – Великодня, який, символізуючи перемогу життя над смертю, переповнює кожного почуттям радости і любови до ближнього.

Для українців, які проживають за межами рідної землі, день святого Христового Воскресіння пов'язується не лише з урочистими Божественними відправами, традиційними стравами та барвистими писанками на столі, але й з материнським краєм та долею свого народу. Саме віра у Христа давала поколінням українців сили і надії на перемогу добра над злом, світла над темрявою, і наші мрії здійснилися з воскресінням 24 серпня 1991 року нашої славної України.

Світлий день Господнього Воскресіння гуртує всіх українців навколо вічних християнських цінностей та єднає нас у хвилини радости і смутку. Цього року ми відзначаємо 75-ту річницю нГолодомору 1932-1933 років, внаслідок якого було заморено голодною смертю від 7 до 10 мільйонів наших братів та сестер. Тож не забудьмо тих, хто не дочекався цього дня і став жертвою тоталітарного режиму колишнього СРСР, та гідно вшануймо пам'ять про них.

Світовий Конґрес Українців щиро вітає на Рідних Землях і в Діяспорі весь український народ, усіх єрархів і місцевих душпастирів наших Церков, Президента, Уряд і Верховну Раду України, членів складових організацій СКУ та усіх громадських провідників зі святом Христового Воскресіння та зичить міцного здоров'я, родинного затишку, любови та доброти.

Нехай же цей День зміцнить духовну єдність світового українства та додасть життєдайної енергії та наснаги для нових успіхів задля нашої спільної справи! Нехай Господь збереже наш народ у мирі і злагоді, у єдності і братолюбстві!

Христос Воскрес!

За Світовий Конґрес Українців:

Аскольд Лозинський,
президент,
Віктор Педенко,
генеральний секретар
Торонто – Ню-Йорк

Варта пам'яті жертв Голодомору

ПОЛТАВА. — У січні 2008 року у Полтаві розпочалася 100-денна Варта пам'яті жертв Голодомору та тоталітаризму. Товариство політрепресованих, громадські активісти Полтави організували щоденну годинну Варту на центральній вулиці Полтави. Свічки і хліб на українському рушнику, які виставлені на Варті, змусять багатьох замислитися, як мало ми зробили, щоб вшанувати пам'ять знищених Голодомором та політрепресіями.

Полтавці мають надію, що українська громада Америки пришле у Полтаву свічку на згадку про трагічні події. Свічки будуть запалені разом з іншими свічками під час Варти у травні, під час Молебня. Люди повинні пам'ятати важкі сторінки своєї історії, і розуміти власну відповідальність за свою країну. На плакаті будуть прізвища всіх родин, які візьмуть участь у Варті з усіх міст.

Володимир Гнітько

АМЕРИКА І СВІТ

Гіларі Клінтон перемогла в Пенсильванії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — На чергових первинних виборах кандидата в президенти США від Демократичної партії важливу перемогу здобула Гіларі Клінтон. Сенатор від штату Ню-Йорк і колишня Перша лейді у вівторок, 22 квітня, перемогла на так званих „праймеріз" у штаті Пенсильванія. Підраховані вже 99 відс. бюлетенів. Вона отримала 55 відс. голосів, а її головний суперник Барак Обама – на 10 відс. менше. Г. Клінтон назвала перемогу в Пенсильванії „поворотним моментом". В неї і надалі менше, ніж в Б. Обами, голосів делеґатів з'їзду, який обиратиме кандидата в президенти від Демократичної партії. „Довгий шлях на Пенсильванія авеню, 1600 (адреса Білого дому) починається тут, у штаті Пенсильванія, – заявила Г. Клінтон, виступаючи у Філядельфії перед своїми прихильниками. – Майбутнє цієї кампанії – у ваших руках. Дехто думав, що я вже програла, і радив мені припинити змагання. Але американці не здаються і вони заслуговують на президента, який не здається". На думку оглядачів, можливості Г. Клінтон стати кандидатом у президенти США зросли, але ґарантії перемоги немає. Офіційно питання щодо єдиного кандидата вирішиться у серпні на з'їзді Демократичної партії. Обраний там кандидат змагатиметься у листопаді на президентських виборах з республіканцем Джоном МакКейном. Б. Обама привітав Г. Клінтон з перемогою. Напередодні цих виборів оглядачі підкреслювали, що для продовження боротьби за Білий дім Г. Клінтон потрібна переконлива перемога в Пенсильванії. За даними опитувань, у виборах взяли активну участь люди похилого віку, а також жінки. Саме в цих категоріях виборців сильні позиції Г. Клінтон. До виборів у Пенсильванії Г. Клінтон підтримували 1,509 представників, у той час, як за Б. Обаму проголосувало 1,648 однопартійців. *(Радіо „Свобода", „Кореспондент")*

Завершилася візита Папи Бенедикта XVI до США

НЮ-ЙОРК. — Папа Римський Бенедикт XVI завершив свою першу візиту до США в неділю, 20 квітня, помолившись разом з родичами загиблих при терактах 11 вересня 2001 року і провівши Службу Божу на стадіоні „Yankee", на яку зібралося понад 57 тис. осіб. Ню-Йорк – останнє місто, яке Папа Римський відвідав у рамках шестиденної візити в США. Раніше глава Католицької Церкви побував у Вашінґтоні, де відвідав Білий дім і зустрівся з Президентом Джорджем Бушем. У столиці США Папа Римський також провів Богослужбу на стадіоні, на яку прийшло щонайменше 45 тис. осіб. До Ню-Йорку він прибув 18 квітня, того ж дня відвідав синагогу „Парк-Іст" в Ню-Йорку. Під час шестиденного турне величезні натовпи зустрічали понтифіка на трьох Богослуженнях. Папа привітав вплив латино-американських міґрантів на Американську Католицьку Церкву і закликав американців розумно використовувати всі надані їм свободи. У рамках візити до США Папа Бенедикт XVI 19 квітня відвідав головну квартиру Організації Об'єднаних Націй, де виступив з промовою щодо захисту прав людей і необхідности діялогу між представниками різних релігій і культур. Увечорі 20 квітня Папу проводжали тисячі вірних і десятки католицьких єпископів США. В офіційній церемонії прощання на летовищі ім. Кенеді брали участь віце-президент США Ричард Чейні з дружиною, посадник Ню-Йорку Майк Блумберґ і багато інших. *(Бі-Бі-Сі, „Німецька хвиля")*

Г. Северінсен погодилася стати радником Ю. Тимошенко

СТРАСБУРҐ, Франція. — Колишній доповідач Парляментської Асамблеї Ради Европи (ПАРЕ) у справах України Ганне Северінсен погодилася бути радником прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко. Про це вона заявила 17 квітня у Страсбурзі. Екс-доповідач ПАРЕ зазначила, що не вважає нинішню ситуацію у виконавчій владі України, за якої досить часто колеґи з коаліції блькують дії одні одних, доброю. Говорячи про своє бачення діяльности на посаді радника прем'єр-міністра України, Г. Северінсен зазначила, що буде певним чином „фрі-лансером" і надаватиме рекомендації з таких питань, як прийняття змін до Конституції, створення нового виборчого законодавства тощо. Вона також повідомила, що під час своєї зустрічі з Ю.Тимошенко увечорі 15 квітня у Страсбурзі вони обговорили питання, які могли дискутуватися під час виступу українського прем'єра в ПАРЕ. Крім того, Г. Северінсен зазначила, що дала кілька порад, як краще відповідати на складні запитання, які могли виникнути у депутатів ПАРЕ після виступу українського прем'єра. 15-16 квітня Ю.Тимошенко перебувала у Страсбурзі, де, виступила на сесії ПАРЕ, а також зустрілася з Президентом ПАРЕ Луїсом Марія де Пучем та Генеральним секретарем Ради Европи Тері Девісом. *(УНІАН)*

Духовний провідник шиїтів погрожує „відкритою війною"

БАГДАД, Ірак. — Духовний провідник шиїтів Муктада ас-Садр 20 квітня погрожував іракському урядові „відкритою війною" у разі подальших нападів на його прихильників, які проводить іракська армія за підтримкою американських підрозділів. Раніше прем'єр-міністер Іраку Нурі аль-Малікі заявив про намір заборонити політичний рух М. ас-Садра, якщо той не розпустить свої збройні підрозділи. *(„Німецька хвиля")*

Президент Буш зустрівся з провідником Південної Кореї

ВАШІНҐТОН. — Президент Джордж Буш провів 19 квітня другий день переговорів з новим Президентом Південної Кореї Лі М'юнґ Баком. Зустріч відбулася в резиденції американського президента в Кемп-Дейвиді. Провідники двох держав обговорили два основні питання: умови військової присутности США на території Південної Кореї та ядерну програму, яку здійснює Північна Корея. Зустріч президентів розпочалася за кілька годин після оголошення про підписання угоди між двома країнами про відновлення імпорту американської яловичини до Південної Кореї. Крім того, президенти підписали меморандум взаєморозуміння, що передбачає впровадження певних заходів безпеки, які в майбутньому можуть дозволити корейцям подорожувати до США без візи. *(„Голос Америки")*

А. Меркель закликала Росію поважати права людини

СТРАСБУРҐ, Франція. — Канцлер Німеччини Анґела Меркель закликала европейців надавати правам людини переваґу над економічними інтересами. Досягнення країн мають оцінюватися міжнародною спільнотою, виходячи з того, чи вони дієво відстоюють такі цінності, як демократія, свобода і верховенство права, заявила 16 квітня А. Меркель, виступаючи перед Парляментською Асамблеєю Ради Европи у Страсбурзі. Водночас глава німецького уряду закликала Москву відмовитися від блькування реформи Европейського суду з прав людини. „Ми не маємо права блькувати реформу суду. Той, хто це робить, ставить під питання всю нашу спільну базу цінностей", – наголосила А. Меркель. Росія – єдина з 47 країн Ради Европи, яка не ратифікувала протокол про реформи, який дозволив би полегшити працю перевантажених позовами суддів. Близько чверти усіх скарг громадян, які надходять до Страсбурґу, спрямовані проти російських чиновників. *(„Німецька хвиля")*

США і Росія посварилися в ООН

НЮ-ЙОРК. — США і Росія 15 квітня обмінялися різкими заявами – після ухвалення Радою Безпеки ООН резолюції про стабілізуючу ролю миротворців Співдружности незалежних держав з підтримки миру в зоні грузинсько-абхазського конфлікту. Посол США в ООН Залмай Халілзад заявив журналістам після засідання, що Вашінґтон „глибоко стурбований повідомленнями з Москви про те, що Росія збирається відкрити свої напівофіційні представництва в Абхазії і Південній Осетії, не питаючи схвалення грузинського уряду. Ми закликаємо Росію не йти по цьому шляху", – заявив З. Халілзад. У свою черґу, Посол Росії в ООН Віталій Чуркін звинуватив свого американського колеґу в „повному незнанні дійсної проблеми грузинсько-абхазського конфлікту". *(„Газета по українськи")*

Російські компанії в Лібії

ТРІПОЛІ, Лібія. — Росія спише Лібії борг у розмірі 4.5 млрд. дол. в обмін на контракти з російськими компаніями, повідомив 17 квітня міністер фінансів Росії Олексій Кудрін під час візити до Лібії, де він перебував разом з президентом Володимиром Путіним. За словами міністра, російські компанії отримають контракти в енерґетичній, нафтовій і газовій галузях, а також на розбудову залізниці та інфраструктури Лібії. За часів СРСР, відколи залишився той борг, Лібія була одним з найбільших покупців радянської зброї. *(Радіо „Свобода")*

Кондоліза Райс – в країнах Перської затоки

БАГДАД, Ірак. — Державний секретар США Кондоліза Райс перебувала 20 квітня з несподіваною візитою в Багдаді. Майже відразу після її прилету, за словами американського військового речника, 20 бойовиків з числа шиїтів були вбиті під час сутичок у Багдаді, в яких були задіяні прихильники радикального клерика Моктади аль-Садра. Речник сказав, що це була найбрутальніша ніч за багато тижнів. З Іраку К. Райс вирушила до держав Перської затоки – Баґрейну та Кувейту, де під час переговорів 21 квітня, заторкнула питання впливу Ірану на Ірак. *(Бі-Бі-Сі)*

Експерти закликають до традиційного фармерства

ПАРИЖ. — З огляду на харчову кризу у багатьох країнах світу Всесвітня аґрарна рада вимагає радикального переорієнтування сільського господарства на плянеті. Індустріяльне сільськогосподарське виробництво з монокультурами і масивними інвестиціями досягло своїх меж, зазначають в оприлюдненому 16 квітня у Парижі звіті експертів аґрарної ради. Необхідно переосмислити підходи і частково повернутися до традиційних метод виробництва у сільському господарстві, переконані фахівці. Виступаючи на засіданні ради, голова африканської неурядової організації „Сім'я виживання" Мелаку Вореде відзначив: „В Етіопії традиційними методами ми настільки вдосконалили місцеве посівне зерно, що воно приносить набагато кращі врожаї, ніж вирощене у промисловий спосіб зерно, яке нині користується високим попитом". Всесвітня аґрарна рада – це консультативний проєкт ООН, аналогічний до Всесвітньої ради зі захисту клімату.*(„Німецька хвиля")*

Президентом Параґваю став „єпископ бідних"

АСУНСЬОН, Параґвай. — Колишній єпископ Фернандо Луґо 20 квітня здобув історичну перемогу на президентських виборах у Параґваї, що поклало край понад шістьом десятиліттям правління однієї партії. Кандидат від партії влади Бланка Овелар сказала: „Ми визнаємо поразку на президентських виборах. Ми бажаємо Параґваєві примирення і спільного відновлення майбутнього країни". Ф. Луґо, якого часто називають „єпископом бідних", звертаючись до своїх прихильників, сказав, що висліди виборів продемонстрували, що і маленькі люди здобувають перемоги. Він став ще одним з низки провідників лівого спрямування, які прийшли до влади в Латинській Америці в останні роки. Виглядає, що багато параґвайців справді хотіли побачити зміни. *(Бі-Бі-Сі)*

„Перемоги...

(Закінчення зі стор. 1)

всяким насиллям, яке нам хочуть завдати могутні цього світу, – брати участь у житті з Богом, остаточно, у вічному житті. Ось чому Великдень, празник Христового Воскресіння, – це найрадісніше свято року.

Згадуємо про тісний зв'язок між воскресіння Христа та нашим хрещенням у зв'язку з запланованим на цей рік урочистим відзначенням 1020-ліття хрещення Київської Русі.

Ювілейні святкування, передбачені Указом Президента України, включають різного роду наукові, культурні, побутові заходи, в яких ми як спадкоємці хрещення святого рівноапостольного князя Володимира і як громадяни самостійної держави будемо брати участь, щоб глибше пізнати і зрозуміти своє минуле. Адже це хрещення, крім самозрозумілих духовних цінностей, принесло дуже поважні політичні, економічні, всенародні здобутки.

Дар хрещення, яким християнство стало державною релігією Київської Русі, мав також глибокі і тривалі наслідки у розвитку культури нашого народу. Християнська релігія, хоч не є одиноким чинником формування нашої культури, однак, напевно, є настільки домінантним, що Україну можна називати християнською державою.

Ми не соромимося, не заперечуємо християнських коренів нашої тотожности, але щоб належно прийняти цю спадщину, ми повинні більше вдумаватися у вартості, якими живе наш народ. Отже, цього року, у час відзначення 1020-ліття хрещення України, в обставинах викристалізування нашої народної ідентичности, самобутности Київської Церкви та українського народу висвітлення і обміркування цих, так би мовити, зовнішніх вартостей є дуже корисним.

Однак, для нас, віруючих християн, надзвичайно важливо пригадати собі основну причину святкування, яка не є земною чи зовнішньою.

У зв'язку з вшануванням пам'яті святого рівноапостольного князя Володимира вже минулого року ми доручали вірним нашої Церкви відновлювати хресні обітниці, повторюючи ту частину літургійного Чину, якою оглашенні готуються до прийняття святої тайни Хрещення, тобто урочистого відречення від сатани і всіх його діл та свідомого з'єднання з Ісусом Христом і поклоніння Йому. Цей обряд належить повторювати щороку - цього року в неділю, 27 липня, - щоб таким чином дійти до самих джерел святкування хрещення Київської Русі, яке, як вже згадано, було не тільки політичним чи культурним актом, але насамперед і понад усе з'єднанням нашого народу в тих особах, що були готові прийняти Божий дар релігійного визнання.

Нехай цьогорічний Великдень з усім своїм неперевершеним релігійним багатством і відтак тією святоволодимирською заявою нашої належности до Христа стане актом щорічного відродження нашого бажання в будь-яку мить в особистому, сімейному, громадському, державному, а передусім церковному житті з'єднуватися з Господом нашим Ісусом Христом та жити згідно з Його спасенною наукою.

З глибини серця усім вам і собі самому бажаю, щоб з нагоди цьогорічних святкувань ми сповнилися Божою благодаттю від воскреслого Христа на богоугодне свідчення і служіння Йому та на одержання від Нього справжньої духовної радости.

Благословення Господнє на вас!

+ Любомир

Дано 10 квітня 2008 року Божого при Патріяршому соборі Христового Воскресіння у Києві

Увійдімо...

(Закінчення зі стор. 1)

ного служіння пояснював нам це і був прикладом цього. Пасха уможливлює нам знати, що Бог любить нас і що, у відповідь на Його Любов, ми зодягнені в силу. Таку саму силу, яка тримала Його під час Розп'яття і Воскресіння, тепер можемо мати і ми, на жаль, більшість з нас уже втягнені у гоніння за владою. Ми хочемо бути власниками різних речей, задовольняти усі наші бажання – без огляду на те, чи їх моральні наслідки будуть позитивні чи неґативні; спроможність сказати: „Я осягнув свою ціль!". Гонитва за такою силою стала на перше місце у нашому суспільстві, та й у майже всіх суспільствах світу. Одначе, в глибині душі ми знаємо, що в цьому щось не так, що ми самі себе обдурюємо.

Бог закликає нас до життя. Він пропонує нам силу жити, як довершені люди. Але Він не може до нас добратись, і ми не можемо об'єднатися з Ним, якщо ми загачуємо шлях до милости неморальними бажаннями і неправдивими божествами. Все, що ми осягаємо, все, що ми маємо і все, що ми бажаємо набути – все це мертве, безцінне і безвартісне, якщо ми не готові піддати його під Боже Управління. Йдеться про пріоритет: „Найперше шукай Царства Божого", Бога, Який кличе нас увійти у Світло Воскресіння. Господь пропонує нам силу розділити це Світло, бути Його свідками і тут, вдома, і в всіх кінцях світу. Нехай нам ніколи не скажуть того, що Господь сказав самозакоханим фарисеям: „... Добре пророкував був про вас, лицемірів, Ісая, як написано: „Оці люди устами шанують мене, серце ж їхнє далеко від Мене. Та, однак, надаремне шанують мене...„ (Мк.7:6-7).

Цього Великодня 2008 року існує справжня потреба, щоб ми повернулися до нашого українського православного християнського коріння, до життя, яке ми оспівуємо в молитвах, яке ми перевірили у світлі євангельського життя і евангелізували себе самих перед тим, ніж сподіватися євангелізувати інших. Бути православним українцем – це значить бути послушним Христові, бути здисциплінованим і відповідальним членом громади, а не членом світської релігії, що слухається лише своїх власних забаганок. Бути православним українцем – значить ставити Христа на перше місце у нашому житті і в наших вчинках, жити повністю охрещеним життям, так, як це робили наші пращури по Вірі. Якщо ми не живемо тим, за що ми молимось, то ми не прославляємо Бога, ані себе самих, ні нашу спадщину, надзвичайну спадщину, яка зберегла Святе Православ'я від загибелі у найкритичніших хвилинах історії.

Нехай же Воскреслий Христос, Який подає нам мир, відкриє словами Євангелія наші серця і серця наших братів і сестер в Україні, які розділяють з нами „один Хліб і одну Чашу", знаходячи єдність у причасті Святого Духу. Нехай наш Воскреслий Господь буде прославлений нашими словами і ділами.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

У постійній Любові Воскреслого Господа,

†Константин,
Митрополит УПЦ в США і діяспорі;
†Іван,
Митрополит УПЦ Канади;
†Антоній,
Архиєпископ УПЦ в США;
†Іоан,
Архиєпископ УПЦ в діяспорі, Єпархія на Австралію й Новозеляндію;
†Юрій,
Архиєпископ УПЦ Канади,
†Єремія,
Єпископ Єпархії УПЦ на Південну Америку (УПЦ в США);
†Андрій,
Єпископ УПЦ в діяспорі, Єпархія Західньої Европи.

Воскресіння...

(Закінчення зі стор. 1)

не змогли втримати кайдани смерти й аду. Своїм воскресінням Христос переміг всі сили ворожі, бо Він - Джерело життя і Всемогутній Бог. Він сказав: „Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, – хоч і вмре, буде жити" (Ів. 11:25). Його перемога є запорукою нашої перемоги. „А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав" (1 Кор. 15:57).

Христос прийшов на цю землю, щоб знищити діла сатани: „Тому то з'явився Син Божий, щоб знищити справи диявола" (1 Ів. 3:8). Смерть – це найбільша справа диявола, через яку він тримав у неволі людство. Христос – Джерело і Творець життя, зійшов на землю - поле битви, прийняв людське тіло, щоб здобути для людства найбільшу перемогу.

Воскреслий Христос, перед Своїм вознесінням на небо, виголосив тріюмфальні слова: „Дана Мені всяка влада на небі й на землі", включно й над смертю.

Христос мав владу над смертю під час Свого служіння на землі. До вмерлого сина-одинака наїнської вдови, якого несли на похорон, Ісус сказав: „Юначе, кажу тобі: встань!" Мертвий юнак послухався Його, встав і почав говорити. Христос воскресив дочку Яіра, старшого синагоги. Найбільш відоме зроблене чудо воскресіння Ісусом Христом – це воскресіння Лазаря, брата Марії та Марти.

Христос проявив Свою силу воскресіння, коли вмер на Голгофі. В той момент повідкривались гроби, і повставало багато тіл спочилих святих. „Христос воскрес із мертвих... Смертю смерть подолав".

Тому, що Христос є воскресінням і життям, смерть не змогла втримати Його.

Ап. Павло передає нам саму суть Євангелії такими словами: „Що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням, і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням" (1 Кор. 15:3-4). Христове воскресіння є однією з головних підвалин християнської віри. Без воскресіння Христа, – наша віра марна (1 Кор. 15:14).

Христос проявив і проявляє силу Свою воскресіння над духовно мертвими людьми. „І нас, що мертві були через прогріхи, оживив нас разом із Христом" (Еф. 2:5). Сила Христового воскресіння воскрешає мертвих духовно людей до нового переможного життя у спілкуванні з Богом. Ми покликані жити воскреслим духовно новим життям для слави нашого Бога.

Христос проявить Свою остаточну силу над смертю, коли знову прийде на цю землю. „Сам бо Господь із наказом, при голосі архангела та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім же ми, що живемо й зостались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. Отож, потішайте один одного цими словами" (1 Сол. 4:13-18).

Ми чекаємо на той славний день із захопленням і нетерпінням. Тоді скажемо: „Поглинута смерть перемогою! Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало!" А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав" (1 Кор. 15:54-55,57).

З нагоди Великодніх свят ВЄББ діяспори посилає щирі привітання для всіх духовних працівників серед нашого народу, достойним урядовцям і всьому нашому любому народові в Україні та в діяспорі. Нехай сила Христового воскресіння наповнить усіх нас своєю силою, потіхою, надією й радістю.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

Президія ВЄББ – пастори:
В. Домашовець, І. Ковальчук, Й. Іваськів, В. Кравчук, М. Якубович

Вітання українській громаді США

Шановна громадо!

Генеральне консульство України в Нью-Йорку сердечно вітає Вас зі святом Христового Воскресіння!

Бажаємо вам щастя і радости, віри і добра. Нехай чудесне свято Великодня принесе любов та світло у Вашу родину, щирість та добро у взаємини.

Бажаємо всім душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає нас на добрі та праведні справи. Нехай Пасхальне Свято стане для кожного початком нового життя - кращого і добрішого.

З настанням Пасхальних днів пробуджується не тільки земля, а й усі людські надії й сподівання на добру долю. Спрямуймо ж наші молитви на добрі справи, світлі помисли, відродження Української нації і ствердження Української держави.

Христос воскрес!

Воістину воскрес!

Генеральне консульство України в Нью-Йорку

Світле Христове Воскресіння

Христове Воскресіння є найпершим християнським святом, тому його називають Великим днем. У старозаповітній Юдеї у цей час відзначали визволення з єгипетської неволі, у якій народ Ізраїлю перебував 430 років. Ісус Христос теж зібрав Своїх учнів на це юдейське свято, але тепер воно передувало великій події – укладенню Нового Заповіту між Богом і народом, яке сталося на Таємній вечері. Після цього Христос був схоплений ворогами і страчений, а на третій день воскрес з мертвих. І це був Великий день для усіх Його шанувальників, котрі через 50 днів з зішестям Святого Духа утворили Церкву Христову.

На першому Вселенському соборі Християнських церков в Нікеї (325 рік) було вирішено відділити християнське свято від юдейского святкування виходу з неволі – відзначати його на тиждень пізніше. Ухвалою цього собору Великдень повинен проголошуватися в першу неділю, що йде за першим повним місяцем після весняного рівнодення. Таким чином, свято випадає щороку на різні дні від березня до квітня за старим стилем.

Весь тиждень перед Великоднем теж називають Великим або Страсним. Особливо важливі останні дні тижня: Великий („чистий") Четвер – день духовного очищення, прийняття таїнств, Страсна П'ятниця – спомин про страждання Ісуса Христа, Велика Субота – день суму, і нарешті, Світле Воскресіння Христове.

Поряд з християнським змістом Великодня існує багато народних звичаїв, пов'язаних з Великим тижнем. У „чистий четвер" був поширений звичай купання в ополонці, річці, озері або обливання в лазні до сходу сонця. В цей день прибирали в хаті, все мили й чистили. Люди вірили, що знесені в страсний четвер яйця, з'їдені на Великдень, оберігали від недуги. Починаючи з четверга, фарбували і розписували яйця – крашанки і писанки, які укладали на свіжопророслу зелень вівса, пшениці, пекли паски, баби, млинці, дрібні вироби з кращого пшеничного борошна з зображенням хрестиків, баранчиків, півників, курочок, голубків, жайворонків, а також медові пряники. Варили вівсяний кисіль.

Великодній стіл був смачним, рясним і красивим. У заможних господарів подавали 48 різних страв – за числом днів минулого посту. Діти і дорослі вирізали квіти з кольорового паперу і прикрашали столи, ікони, будівлі. У покоях запалювали свічки, лямпади, люстри і світильники. Залишки освячених в церкві писанок, пирогів і м'ясних страв закопували в полі. Одне пасхальне яйце зберігали до початку сівби. Його брали з собою, йдучи перший раз сіяти, щоб урожай був багатим. Весь Світлий тиждень тривало свято, стіл залишався накритим, запрошували гостей, особливо незаможних, шанували жебраків, убогих, хворих. У селах був звичай з настанням сутінків грати на скрипці. Скрипалі під вікнами кожної господи грали на честь Воскресіння Христового, а у відповідь господар з господинею пригощали чаркою, обдаровували писанками, грошима.

У часи комуністичного панування в Україні святкування Великодня було заборонене. але люди повсюдно порушували цю заборону. Тепер Великдень вільно святкують усі християни України. Президент Віктор Ющенко на Великдень відвідає чотири храми в Києві, у Великодню ніч передасть Віфлеємський вогонь представникам Церков і делеґаціям з областей у Софійському соборі столиці.

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Вічне повернення до зразків

26 квітня 1890 року народився Микола Зеров, й сьогодні неможливо уявити українську літературу, взагалі культуру, без цього імені...

Одна з найбільших таємниць людського життя: всі знають, що не можна повернутися в минуле, і всі жадають цього, бо кожна людина зберігає в душі – саме в душі, а не просто в пам'яті - щось дуже дороге, незабутнє, що ніколи не потьмяніє і не перестане хвилювати, щось з безтурботного дитинства чи з неповторно романтичної юности. Ах, багато віддав би кожен, щоб повернути бодай мить пережитого щастя!

Минуле вабить нас, бо це, кажучи мовою психоаналітика Карла Юнґа, архетип, елемент колективної підсвідомости, тому й знаходить різні, іноді й смішні, форми вияву. Наприклад, бажання повернути козацтво. Або якісь інші суспільні вартості з так званих „золотих часів". Проте не сміймося з цього, бо в якийсь таємничий спосіб, на генетичному рівні, минуле, й то у всесвітньому вимірі, справді тримає свої двері відчиненими. Хіба не про це свідчить, наприклад, досвід усіх великих релігій? Але й галузі світської культури відбувається безперервне оглядання в минулі історичні епохи, бо в багатьох місцях під попелом вдається знайти жар, і ще можна його роздмухати.

Як зробили у 20-ті роки минулого століття наші неоклясики, скоряючись глибинним покликам душ, всупереч панівним тенденціям того розхристаного, свавільного часу. Хіба це не духовний подвиг – серед більшовицько-революційної вульгарности, серед цинічної відмови від вічних цінностей, серед страшного спрощення творчих засад, серед опоганення надчасового сенсу мистецтва, опускання його на рівень самоцільної ідеологічної заанґажованости, серед несвободи і неправди, серед наруги над усім високим в людських душах – хіба серед усього того фатального затьмарення умів не було справжнім подвижництвом іти і вести за собою читача в далекі Елладу і Рим, у надземні і вже безсмертні світи Гомера і Верґілія, Горація і Катулла, в суворо-врочисту авру з криці кутих рим сонетів й олександрійських віршів, в первісну чистоту і ясність думок і почуттів античних богів і богинь, героїв і героїнь?

Душе моя! Тікай на корабель,
Пливи туди, де серед білих скель
Струнка, мов промінь,
чиста Навсікая...

Це Микола Зеров, перший й абсолютно природний неоклясик – і за освіченістю, і за інтеліґентністю. Поет, перекладач, теоретик. Господи, було ж їх лише п'ятеро, а так налякали сталіністів-сатаністів! Потяг українців до вершин світової культури виглядав в очах влади таким небезпечним, що вона боялася навіть говорити про це вголос, натомість вигадуючи нісенітниці про належання до „контрреволюційної націоналістичної організації". М. Зеров і Павло Филипович загинули на Соловках у 1937-му, Михайло Драй-Хмара – через два роки на Колимі, хворому Юрієві Кленові, оскільки насправді був німцем Освальдом Бургардтом, вдалося виїхати до Німеччини, Максим Рильський відбувся кількамісячним арештом, заплативши за волю кількома віршами про партію та „сизокрил-орла" Сталіна...

Було їх лише п'ятеро, але тьматьмуща слуг зла виявилася безсилою проти них і їхньої місії: для всіх наступних поколінь вони зв'язали часи тривким поетично-духовним зв'язком, врятувавши українську літературу, українську національну культуру від часового розриву, від ізоляції, зберігши актуальним критерій орієнтування на клясичні взірці. Власне, неоклясицизм й означає відновлення надчасових взірців, вічне повернення в минуле, яке не минає... Нехай про це нагадає читачам датований 1020-им роком сонет М. Зерова „Чистий четвер", доречний тут ще й з огляду на Великодні дні:

Свічки і теплий чад. З високих хор
Линає спів туги і безнадії,
Навколо нас – кати і кустодії,
Синедріон, і кесар, і претор.
Це долі нашої смутний узор,
Це нам пересторогу півень піє,
Для нас на дворищі багаття тліє
І слуг гуде архієрейський хор.
І темний круг
євангельських історій
Звучить як низка тонких алегорій
Пор наші підлі і скупі часи.
А за дверми, на цвинтарі, в притворі
Весна і дзвін, дитячі голоси,
І в вогкому повітрі вогкі зорі.

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Зустрілися з Президентом України

13 квітня велика делеґація українців Перемишля на чолі з головою Марією Туцькою вітала Президента України Віктора Ющенка у Варшаві, де він відвідував Президента Польщі Леха Качинського.

До Варшави поїхало 50 осіб, зокрема дитячий хор української гімназії ім. Маркіяна Шашкевича. За перевезення делеґації автобусом до Варшави заплатила канцелярія Президента Польщі.

Під час зустрічі делеґації з Президентом В. Ющенком відбулася розмова про Український народний дім в Перемишлі, конфіскований польською прокомуністичною владою 1945 року.

В. Ющенко повідомив делеґацію, що справа власности дому буде позитивно розв’язана у найближчий час.

Дитячий хор заспівав „Многая літа“ Президентові В. Ющенкові.

Євген Стахів,
Волдвик, Ню-Джерзі

Церковні громади чекають підтримки

Церква Успення Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви у Яворові, Львівської области, була 3 січня знищена вогнем. Церковця, яка пережила сталінський режим, роки війни, тоталітарні часи, була так любовно і старанно відновлена, єднала серця людей у спільній молитві за Україну, за її незалежність, мир, любов і злагоду у світовій громадськості, була пограбована і спалена.

На цьому місці у Яворові була церква.

Плачевним дзвоном обізвалася вона на світанку, востаннє збираючи своїх дітей до Божого дому, а невблаганний вогонь обпікав серця і душі всіх, кого вона скликала щоденно до себе, щоб душа людська знайшла очищення та спокій.

Святині нашої не стало. На місці храму залишилося вугілля та попіл. Рештки церкви були поховані на цвинтарі.

Уклінно просимо всіх посприяти та допомогти відродити Божий дім. З метою допомоги яворівській громаді у кредитівці в Пармі, Огайо, відкрито рахунок. Пожертви можна слати з зазначенням: Cleveland Selfreliance Shares, konto 11571, Federal Credit Union, 6108 State Rd., Parma, Ohio, 44134.

Франко Бенко,
Парма, Огайо

* * *

Церковний комітет і парох церкви Преображення Господнього о. Олег Тишкун звертаються до усіх земляків з великим проханням допомогти закінчити будівництво невеликої церковці у Яворові. Уродженець Яворова, який тепер живе в Торонто, подарував нашій громаді свою батьківську землю і залишені будинки. В одному будинку тепер є початкова школа і дитячий садок, а сусідній будинок ми переробили на невелику церковцю.

Своїми силами за чотири роки ми зробили все, що могли, щоб освятити церковцю. Ще залишилося переробити дах з трьома копулами, щоб здалеку блищали на них хрести. А на це вже нам коштів не вистачає, тому звертаємося до людей доброї волі по допомогу.

Пожертви просимо складати на рахунок 5038610 „Fund for Church in Yavoriv“ і надсилати на адресу: Ukrainian Credit Union Ltd, 2397 Bloor St.W. Toronto, ON, M6S 1P6 Canada. Для додаткової інформації тел.: (416) 429-0593 (Осип або Ірина).

Антін Полусин,
голова церковного комітету,
Яворів, Львівської обл.

Буде в Авшвіці українська експозиція

Нам вдалося вибороти згоду Міжнародної ради на виділення окремого приміщення для української експозиції на території Авшвіцького меморіяльного комплексу.

Таким чином в колишньому гітлерівському таборі смерти поруч з єврейською, польською, чеською, словацькою, угорською, французькою, голяндською, австрійською, юґославською, циганською експозиціями буде також експозиція і Світової ліґи українських політичних в’язнів, яка інформуватиме відвідувачів з усіх кінців світу про українські жертви нацистського терору та просвіщатиме їх про безглуздість закидів українському народові в співробітництві з нацистськими вбивцями.

Тепер треба допомогти підготувати експозицію. Управа Світової ліґи українських політичних в’язнів звертається до свого членства, родичів живих і померлих в’язнів, істориків-дослідників та всієї громадськости з проханням допомогти у створенні гідної української експозиції в меморіяльному комплексі.

У першу чергу просимо дати нам знати, хто має в’язничну поліційну фотографію арештанта (подібну до тієї, що її роздобув д-р Петро Мірчук і використав у своїх англомовних спогадах), будь-які предмети (частини одягу, приладдя тощо) з ув’язнення, листи, рисунки і т. п.

Правдоподібно, з них будуть зроблені професійні фотографії. Також просимо переслати спогади про ув’язнених українців для використання в поясненнях до еспозиції та в брошурі й фільмі, що їх плянується виготовити для доповнення виставки. Важливо скласти якнайповніший список українських в’язнів.

У своєму первісному вигляді експозиція буде представлена вже на початку травня в Музеї історії „Великої вітчизняної війни“, в Києві. Відтак експозицію передасть Президент В. Ющенко в Авшвіцький меморіяльний комплекс, де вона буде поміщена у колишньому 14-му бараку табору. Отож просимо усіх, хто може допомогти у збиранні матеріялів для експозиції, зголоситися на адресу: Bohdan Kaczor, World League of Ukrainian political Prisoners, 43 St. Mark’s Place, New York, NY 10003.

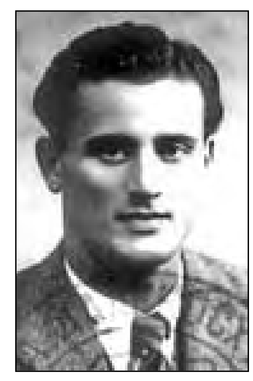
Богдан Качор,
Ню-Йорк

Шукаємо рідних полковника Романа Самокишина

Громада селища Печеніжин, Івано-Франківська обл., 11 травня буде вшановувати пам’ять нашого славного земляка Романа Самокишина – полковника УНР, знаменитого співака, громадського діяча. З цієї нагоди в селі буде встановлена меморіяльна дошка. Просимо посприяти нашій громаді у розшуку родини Романа Самокишина у США через газету „Свобода“. Моя адреса: Микола Самокишин, вул. Південна, 40, Коломия, Івано-Франківська обл., 78200 Ukraine.

Микола Самокишин,
Коломия,
Івано-Франківська обл.

На світлині – Олександер Дзигар

Щиро дякую за опублікування в „Свободі“ (ч. 15) моєї статті про громадсько-культурного діяча українського життя на Далекому Сході Росії, талановитого мистця Олександра Дзигара, який був репресований і 30 років віддав каторжній Колимі. Після тривалих поневірянь він і досі живе в Росії. Мені пощастило дістати фотографію О. Дзигара, яку хочу запропонувати увазі читачів тижневика.

В’ячеслав Чорномаз,
Владивосток, Росія

Змова проти Дивізії „Галичина“

Після закінчення вишколу Дивізія мала зайняти відтинок фронту в околиці Коломиї, під контролею австрійського командира, який ще з Першої світової війни мав добру опінію про українців, зокрема про гуцулів – за їхню відвагу, самопосвяту і винахідливість у боях.

Сотник Богдан Підгайний, який був у Дивізії очима і вухами Романа Шухевича, як тільки довідався, що Дивізія призначена до Коломиї, відразу послав гінців до УПА.

Ось свідчення Б. Підгайного („Броди“, стор. 60): „Наші штафети пішли до головної команди УПА. Нас (тобто Підгайного) повідомлено, що УПА висилає в ті околиці два курені, щоб у потребі допомогти Дивізії перейти повним складом до УПА“.

Німецька військова розвідка перехопила те повідомлення, і на реакцію не треба було довго чекати. Німці знайшли спосіб використати Дивізію: передову колону, що вже була в дорозі до Коломиї, спрямували негайно під Броди, де совєтські війська готувались до наступу з метою здобути Львів.

Ось так воїни галицької землі після проламання совєтами німецького фронту опинились в оточенні ворога, де силою факту мусіли також відбивати атаки „наших братів у ворожому стані“. Наслідки були трагічні: загибель семи тисяч наших вояків!

Що ж може послужити прикладом до наслідування для молодої ґенерації, на яку покладаємо великі надії? Чи варто класти життя за ідеали нації, коли герої, що боролись за її волю, не знаходять пошанування? Хто, отже ж, були ті герої? Їхнє мотто: „Годі, годі гнути спину під московським тягарем, краще ми за Україну лицарськи в боях помрем“.

Німець Вольф-Дітріх Гайке, шеф оперативного відділу штабу Дивізії, писав про нас: „Над героями, які йшли в кривавий бій за Україну, за її волю, за честь і славу, за народ може поглумитись тільки негідник, що вони, в мундирах ворога, могли бути лише злочинними найманцями на чужій службі! Треба всім знати, що воїнів-патріотів у мундирах ворога були сотні тисяч. Згадаймо також Українське Визвольне Військо в складі РОА (Русская Освободительная Армія). Всі вони, навіть росіяни, у кінцевій фазі Другої світової війни, воювали по стороні Німеччини проти варварського тоталітарного режиму – тюрми народів СССР“.

Стосовно ж друзів дивізійників, що полягли на полях боїв, у пошану їх пам’яті процитую з великим смутком слова жалібної пісні: „Прощайте ж, брати, ви свій чесно пройшли геройський шлях в бою за волю“.

Филип Трач,
Лейквуд, Огайо

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону. В листах, які надсилаються електронною поштою, просимо подавати свою поштову адресу і число телефону.

НАДСИЛАЙТЕ
ПОЗДОРОВЛЕННЯ З ПАСХОЮ
ТА КОРИСТУЙТЕСЯ ВЕСНЯНИМИ ПІЛЬГАМИ.
1-800-799-6882
WESTERN UNION

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

Голодомор чи геноцид?

Таке питання було однією з кількох тем обговорення під час одноденної конференції 5 квітня у приміщенні Посольства України у Вашінґтоні, влаштованої з ініціятиви місцевого Осередку НТШ-А в рамках цьогорічного скорботного відзначення 75-их роковин Голодомору в Україні 1932-1933 років.

У своїй доповіді д-р Роман Сербин, професор-емерит Квебекського університету в Монреалі, який від довшого часу вивчає причини й наслідки голодоморів в Україні, навів приклади різниць у тлумаченні цієї всенародної трагедії. Колись совєтські, а тепер російські історики заперечують умисність голоду 1932-1933 в Україні, твердячи, що він був наслідком неврожаю, хаосу колективізації, і що від нього терпіли також росіяни й інші. Деякі історики, зокрема західні, стверджують, що Сталін організовував голод виключно тому, щоб знищити українське селянство, яке ставило опір колективізації.

Професор Р. Сербин категорично відкидає всі ці твердження і наголошує, що Голодомор був лиш одним з засобів свідомої політики Сталіна, скерованої на знищення української нації як такої. Професор зацитував заяву зі звіту Головного політичного управління від 12 травня 1934 року, яку зробив член партії, уповноважений РВК Прокопенко: „Голод на Україні був викликаний для того, щоб зменшити кількість українців, перенести на їх місце людей з іншої частини СССР і тим убити будь-яку думку про самостійність". (Збірник „Советская деревня глазами ВЧК-ОГПУ-НКВД. Москва, 1998).

Наступний доповідач Юрій Добчанський, старший працівник Бібліотеки Конґресу США, відповідальний за комплектування україніки в цій бібліотеці, поінформував учасників конференції детальніше про історію й розвиток системи каталогізації матеріялів, що стосуються голодоморів в Україні. Подавши ряд конкретних прикладів, як можна користуватися цією системою для одержання оптимальних результатів, Ю. Добчанський заявив: „Я з упевненістю можу сказати, що початковий етап побудови необхідного словника для наукового дослідження Голодомору вже завершений".

„Президент Віктор Ющенко і Голодомор" – це тема, яку, в свою чергу, розглянув молодий історик Маркіян Добчанський (до речі, син Юрія Добчанського). Цікаво, чітко й стисло він подав компіляцію заяв і виступів Президента В. Ющенка за останні роки на цю тему. На думку М. Добчанського, Голодомор для Ющенка є винятковим і фундаментальним історичним моментом всесвітнього значення. Його наслідком є спадщина страху, який простягається до наших днів і заторкує Україну на всіх рівнях. Удар, що його український народ зазнав у ранні 1930-ті роки, підкопав довір'я між людьми, зробив важчим досягнення національної єдности й зіпсував моральне підґрунтя української нації. Заходи щодо міжнародного визнання народовбивчого характеру Голодомору допоможе українцям усвідомити, що їх страждання не залишились непоміченими, – а це буде важливим для них самих, –підсумував своє слово Маркіян Добчанський.

Відкриття конференції – учасники хвилиною мовчанки вшановують пам'ять жертв Голодомору. За столом, зліва – ведучий першої сесії Андрій Сороковський і доповідачі Маркіян Добчанський, Юрій Добчанський та Роман Сербин. Відкриває конференцію голова вашінґтонського Осередку НТШ-А Борис Глинський. *Фото: Олена Кулик*

На тему „Віддзеркалення Голоду-1933 в літературі" говорив професор-емерит Ля Саль-університету Леонід Рудницький. Він коротко згадав про такі твори, як повість Уласа Самчука „Марія" (1933), останню частину поеми Павла Тичини „Сковорода", про поеми Олекси Гай-Головка й Андрія Легота, як також про поеми і про п'єсу Богдана Бойчука „Голод-1933". На думку проф. Л. Рудницького, найсильнішою у цьому жанрі є поема Миколи Руденка „Хрест", яка вийшла друком в обмеженому накладі англійською мовою в перекладі Романа Татчина.

Доповідач нагадав, що свого часу історична повість австрійського письменника Франца Верфеля „Die vierzig Tage des Masa Dagh" („Сорок днів Маза Даґх") у перекладі багатьма мовами рознесла по всьому світу звістку про геноцид вірмен у Туреччині. Проф. Л. Рудницький підкреслив неминучу потребу якісних перекладів на головні мови світу вже існуючих сильних україномовних літературних творів на тему українського геноциду.

Про один такий твір, повість Василя Барки „Жовтий князь" у перекладі французькою мовою, говорив д-р Жан-П'єр Кап, професор-емерит Лафает- коледжу. Він підкреслив, що цей твір, надрукований 1981 року одним з найпрестижніших французьких видавництв „Ґалімар" [Gallimard], дістав високу оцінку критиків, але його вагомість була обмеженою, оскільки – за непідтвердженими повідомленнями – посольство СССР у Парижі викупило і знищило майже весь наклад, і книжка стала недоступною для читацького загалу. Професор Ж.-П. Кап також з'ясував трактування теми Голодомору у таких відомих виданнях, як „Le Livre noir du communisme" („Чорна книга комунізму") під редакцією Stéphane Courtois (1997), та доповнюючій її книзі від 2002 року „Du passé faisons table rase!" („Зітрімо з дошки минуле!").

Конференція розпочалась хвилиною мовчання для вшанування незлічених жертв народовбивчого Голодомору. Після цього заступник керівника української дипломатичної місії Віктор Нікітюк прочитав звернення Посла України в США Олега Шамшура до учасників конференції.

Ведучим ранкової сесії був д-р Андрій Сороковський, секретар; пополудневою сесією керував д-р Борис Глинський, голова Вашінґтонського осередку НТШ-А.

Роман Ференцевич

„Незгасима свічка" в Австралії

МЕЛЬБУРН, Австралія. – На церемонію передання „Незгасимої свічки" до п арляменту штату Вікторія 15 квітня прибули десять парляментаріїв – Алекс Ясуленко, Тері Денігер та ін. Представник прем'єра Ліз Біті і внескодавець резолюції про Голодомор Матю Ґай звернулися до зібраних з закликом: „Не даймо світові забути!".

Посол України в Австралії Валентин Адомайтіс та голова Союзу українських організацій Австралії (СУОА) і Міжнародного координаційного комітету з відзначення 75-ліття Голодомору при СКУ Стефан Романів також промовили до зібраних та передали свічку свідкам Великого голоду, котрі вручили її представникам парляменту. Хвилиною мовчання вшановано пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років.

Під час промов „Незгасима свічка" переходила з рук в руки всіх учасників віча.

СУОА

Учасники віча в Мельбурні, Австралія.

27 травня: „Похід проти геноциду"

НЮ-ЙОРК. – З'єднані українські американські організації Ню-Йорку, відділ УККА в Ню-Йорку, розпочали два нові проєкти для інформування широкого загалу про Голодомор в Україні 1932-1933 років.

27 травня до Ню-Йорку прибуде смолоскип „Незгасима свічка" – своєрідна міжнародна естафета, що почалася в Австралії, пройде 33 країнами і закінчиться в Україні у листопаді цього року, у дні офіційного відзначення 75-ої річниці Голодомору.

У зв'язку з цією акцією відділ УККА в Ню-Йорку організовує „Похід проти геноциду", який пройде від Battery Park до City Hall Park. Делеґація у складі 15 осіб зустріне смолоскип на Острові Свободи і супроводить його поромом до Clinton Castle, Battery Park (південний Мангетен), де о 3-ій год. по полудні українська громада Ню-Йорку привітає смолоскип. Похід завершиться офіційною церемонією о 4-ій год. по полудні, під час якої буде зачитана проклямація посадника Ню-Йорку.

Завдяки щедрому дарунку Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч", відділ УККА в Ню-Йорку виготовив сорочки з емблемою „Походу проти геноциду", які громада може тепер придбати і таким чином допомогти інформувати широкий загал про Голодомор в Україні, а також допомогти зібрати кошти на побудову пам'ятника жертвам Голодомору у Вашінґтоні. Сорочки можна придбати по 20 дол. за кожну (2 дол. за пересилання), висилаючи чеки або грошові перекази на адресу: UCCA NYC, 203 2nd Ave., New York, NY 10003. За дальшими інформаціями можна відвідати інтернет-сторінку: www.ukrainiangenocide.org.

УККА

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Зустріч громади з провідниками Кредитової спілки „Самопоміч"

Члени Ради директорів, члени дорадчої ради в Ню-Джерзі Українсько-американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч". Серед них – контр-адмірал Борис Лушняк (стоїть третій справа) . *Фото: Л. Хм.*

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі 20 квітня відбулась річна зустріч громади з провідниками Українсько-американської федеральної кредитової спілки „Самопоміч".

Відкрив зустріч молитвою і привітом настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Роман Мірчук. Гостями громади були помічник головного хірурга військово-морської фльоти США контр-адмірал Борис Лушняк, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, голова Ради директорів Української національної кредитівки Ню-Йорку Валентин Поливко.

Головуючий на зустрічі президент кредитівки Михайло Кос надав слово Олегові Каравану для проголошення протоколу зборів кредитівки, які відбулися в Чикаґо 13 квітня.

З привітами і подяками за допомогу у громадській діяльности виступили Роман Андрушків – з Наукового Товариства ім. Шевченка, Зенон Галькович – голова відділу УККА в Джерзі-Сиіті і Байоні, голова осередку СУМ у Випані Зоряна Ковбаснюк, Ярослава Мулик від організації „Доляр на Україну", Дмитро Вох, Павло Батьків – від ООЧСУ і Товариства вояків УПА, Олександер Напора з „Чорноморської Січі", сестра Марія Бернарда, Джозеф Шатинський з Української церкви Непорочного Зачаття в Гилсайді, Рафаель Венке з Українського музичного інституту, Роман Мигаль з осередку СУМ в Ірвінгтоні, Богдан Лотоцький з товариства „Самопоміч" в Джерзі-Сиіті, Роман Ричок з Комітету допомоги Україні „Приятелі Руху", голова Товариства дивізійників Петро Буняк, Оксана Бартків з Школи українознавства і осередку СУМ в Джерзі-Сиіті. Михайло Козюпа зачитав привітання-подяку від голови Ради оборони і допомоги Україні УККА Івана Буртика, а Олег Караван оголосив привітання від Посла України до ООН Юрія Сергеєва і представника Міністерства оборони України в ООН генерал-майора Леоніда Голопатюка.

На зустрічі промовляли голова ради директорів Українського американського культурного центру Віктор Гатала, С. Качарай, В. Поливко, Б. Лушняк.

Із звітами про діяльність кредитівки в різних площинах виступили голова Ради директорів М. Кос, президент Богдан Ватраль, О. Караван, член Контрольної комісії Орест Цяпка, віце-президент Ярослав Завійський, Ігор Ляшок. Звіт Кредитної комісії зачитав Володимир Ковбаснюк.

Підсумки діяльности кредитівки в 2007 році були позитивними. Число її членів становило 23,789 осіб. Чистий прибуток сягнув 4,66 млн. дол. Послугами користувалися з застосуванням кредитових карток 8,730 членів, 9,728 осіб мали чекові рахунки. На громадські цілі було витрачено 1,13 млн. дол.

В обговоренні звітів взяли участь Я. Мулик, Р. Ричко, Стефан Малиняк. На порушені ними питання дали відповіді М. Кос, Б. Ватраль та І. Ляшок.

Л. Хм.

На трибуні Стефан Качарай (зліва) і Віктор Гатала.

Молодь приготувала смачний обід.

У залі Українського американського культурного центру під час зустрічі.

Загальні збори НТШ в Канаді

ТОРОНТО. – На загальних зборах Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді, що відбулися 5 квітня, головою переобрано д-ра Дарію Даревич. До Дирекції увійшли проф. Марко Горбач, проф. Микола Држко, Касандра Балан, д-р Марко Стех, Роман Сенькусь, Роман Журба, проф. Віктор Остапчук, проф. Марта Дичок, д-р Даґнара Турчин-Дувірак, д-р Галина Сидоренко, Таня Джулинська та Ірина Микитюк. До Контрольної комісії обрано проф. Василя Янішевського, Любу Пендзей і Богдана Колоса.

Збори відкрила Д. Даревич. Після вшанування пам'яті членів, що відійшли у вічність, відбулося вручення грамоти почесного члена Товариства д-рові Василеві Веризі за довголітню віддану працю в проводі НТШ і визначну наукову, публіцистичну та громадську діяльність.

Секретар НТШ Зенон Татарський вручає грамоту члена-кореспондента НТШ проф. Анні Ференц.

М. Горбач і Зенко Татарський вручили грамоти підвищення катеґорії членства членам-науковцям і письменникам, що були присутні на зборах.

Про діяльність дирекції в минулій каденції звітувала Д. Даревич. НТШ діє в Канаді від 1949 року – в Торонто, де діє дирекція, в Едмонтоні, Монреалі та Отаві, де працюють осередки.

Однією з головних ділянок праці НТШ є проведення наукових доповідей українською мовою з різних ділянок науки, вже 20 доповідей відбулося в Торонто.

Разом з УВАН було організовано три спільні сесії на Всеканадському конґресі гуманістичних і суспільних наук, що відбувся в Торонто 27 травня 2006 року. Конференція „Український модернізм у мистецтві" відбулася 16 березня 2007 року. На запрошення Центру ім. Петра Яцика при Торонтському університеті НТШ стало одним зі спонзорів цієї конференції.

НТШ підтримує наукові видання. В 2007 році вийшла праця Аґнєшки Ґронек про українські ікони Страстей Христових. Обидва видання одержали підтримку з фондів, зібраних в пам'ять Одарки Онищук. У видавництві НТШ у Львові друкується книжка д-ра Василя Вериги „На службі народній. Визначні постаті української діяспори".

Д-р Дарія Даревич

Загальні збори одноголосно ухвалили надати почесне членство за довголітню віддану керівну діяльність в українській громаді, науці і товаристві проф. Василеві Янішевському в Торонто і д-рові Петрові Саваринові, голові Осередку НТШ в Едмонтоні.

Прес-служба НТШ з Канаді

Українська Євангельська церква
закликає:
Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

92. Друга Книга царів, 20: провіщення вавилонської неволі

Цар Єзекія смертельно захворів. Прийшов до нього пророк Ісая і сказав цареві, що він помре. Цар заплакав і у щирій молитві звернувся до Бога з каяттям. Не встиг ще Ісая вийти з середини міста, як почув Господнє слово, що почуто молитву Єзекії і житиме він ще 15 років, а місто Бог оборонить від ворогів. Так і сталося. Тим часом вавилонський цар прислав послів до Єзекії з дарами. Цар показав їм свій дім, свої скарби. Коли дізнався про це пророк Ісая, то сказав цареві, що марно він це зробив, бо тепер усі ці національні надбання будуть забрані до Вавилону, а сини царя стануть у Вавилоні прислужниками. Єзекія прийняв це провіщення з покорою, будучи певний, що за його царювання буде мир. „І спочив Єзекія зі своїми батьками, а замість нього зацарював син його Манасія". Він царював 55 літ, але відійшов від Бога до язичництва, поробив жертівники Ваалові і Астарті на пагорбах і навіть у храмі Господньому. І сказав Бог, що наведе таке зло на Ізраїль, що „в кожного, хто почує про це, задзвенить в обох вухах!"

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосереди –о 7-ій годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосереди, о 5-ій вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

Вже п'ять років „АероСвіт" літає до Америки

Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко вітає українських авіяторів.

Гості свята (зліва) Посол Юрій Сергеєв, Президент УНСоюзу Стефан Качарай, секретар Союзу українців-католиків в Америці „Провидіння" Квітка Семанишин.

НЮ-ЙОРК. – 17 квітня авіокомпанія „АероСвіт - Укарїнські авіолінії" відзначила 5-річчя першого лету з Києва до Ню-Йорку, який відбувся 30 березня 2003 року. Представництво авіокомпанії в США влаштувало святкове прийняття в сальоні „The Helen Yarmak Penthouse Showroom" на 5-ій Авеню, у якому взяли участь Постійний представник України до ООН Посол Юрій Сергеєв з дружиною Наталею, Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко з дружиною Оленою, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, керівники „АероСвіту" та інших авіокомпаній, підприємці, українська громада. Частування приготуавла фірма „Royal Card Riviera Grill".

Директор „АероСвіту" з міжнародних продажів Максим Волошин привітав гостей і розповів про розвиток авіоперевезень.

Авіакомпанію „АероСвіт" було створено 1994 року у формі закритого акціонерного товариства. Сьогодні 62 відс. її акцій належать українським власникам, решту має голяндська компанія „Gilward Investments BV". У 2007 році компанія „АероСвіт - Українські авіолінії» уперше перевезла двомільйонного пасажира, який 27 грудня летів з Києва до Ґамбурґу. Загалом її послугами скористалися за рік 2,54 млн. осіб, – майже на третину більше, ніж 2006 року. В оцінці, складеній за підсумками діяльності авіоперевізників світу у 2006 році, „АероСвіт» піднявся відразу на 20 позицій – на 155 місце серед 200 найбільших авіоперевізників плянети. А три роки тому „АероСвіт" посідав останнє місце у цьому списку.

В Україні „АероСвіт" має найбільшу серед українських авіокомпаній маршрутну мережу, найпотужніший в Україні авіопарк і найбільш сучасні галузеві технології.

„АероСвіт" обслуговує більш як 60 міжнародних повітряних ліній, включаючи шість трансконтинентальних – до Ню-Йорку, Торонто, Пекіну, Шанхаю, Делі і Банґкоку, а також забезпечує доставку пасажирів до 11 адміністративних центрів України – Дніпропетровська, Донецька, Запоріжжя, Івано-Франківська, Луганська, Львова, Одеси, Симферополя, Ужгороду, Харкова й Чернівців. До США авіокомпанія має п'ять летів на тиждень з можливістю переходу до літаків інших компаній, які доставляють пасажирів на 40 летовищ США.

Авіакомпанія має 17 літаків „Boeing" і плянує повністю оновити та у 2.5 раза збільшити свою фльоту упродовж 6 років. Відповідно до цього компанія купить у виробника 14 новітніх літаків „Boeing 737-800".

Компанія продає електронні авіоквитки на своєму веб-сайті www.aerosvit.com. Відтак, українська компанія увійшла до десяти найбільших авіоперевізників Східньоевропейського реґіону, котрі опанували продаж електронних квитків як на власні рейси, так і на спільні лети з авіокомпаніями-партнерами.

Гостей і організаторів свята вітав Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко. Керівники Міжнародного терміналу летовища ім. Джона Кенеді в Ню-Йорку Дженіс Голден і Генк Ґутженс вручили вітальні плякети М. Волошинові і генеральному представникові „АероСвіту" в США Владі Астрин.

Для гостей співали українські пісні сестри Наталя і Надія Павлишини, які також провели жеребкування льотерії, за яким два квитки „АероСвіту" на безкоштовний лет до будь-якого міста дісталися редакторові „Свободи" Левкові Хмельковському.

Л. Хм.

Світлина з історії: під час першого трансконтинентального лету з Києва до Ню-Йорку 26 травня 1991 року, ще в часи СРСР, вперше на літаку був зроблений напис „Air Ukraine", який мав синій і жовтий кольори, але на вимогу влади було додано червоний. На фото (зліва) директор київської аґенції „Інтурист" Віктор Капто, директор відділу міжнародних перевезень „Аерофлоту" в Україні Микола Кравець, власник компанії „Інтуркорпорейшен" Роман Довгополюк і його дружина Іріяда з Торонто. *Фото з архіву М. Кравця*

Сестри Павлишини під час льотерії „АероСвіту".

Керівники міжнародних терміналів летовища ім. Кеneді в Ню-Йорку вручають вітальні плякети: Генк Ґутженс – генеральному представникові „АероСвіту" в США Владі Астрин (зліва), Дженіс Голден – Максимові Волошину. *Фото: Лев Хмельковський*

Весняна тура УКУ у США вартувала довгої подорожі

Д-р о. Борис Ґудзяк (зліва) та публіцист Джорж Вайґл.
Фото: Ярослав Терлецький

Нещодавно делеґація Українського Католицького університету (УКУ) повернулася до Львова після успішної весняної тури по Східньому узбережжі Америки, під час якої вона ділилася добрими новинами про діяльність і розвиток цього єдиного закладу вищої освіти Східньої Католицької Церкви на пострадянських теренах. Представники УКУ на чолі з ректором о. д-ром Борисом Ґудзяком зустрілися з давніми приятелями, промовляли до нових прихильників, виступаючи на добродійних імпрезах у великих містах, що були організовані місцевими комітетами і окремими меценатами, з підтримкою духовенства.

Дві події цієї тури, що завершилася на Фльориді, відбулися у Вашинґтоні. У четвер, 28 березня, місцеві доброчинці УКУ зібралися, щоб дізнатися про новини з життя університету. Після молитви, яку провів о. Тарас Лончина – парох церкви Пресвятої Тройці у Силвер-Спринґу, Мериленд, о. д-р Б. Ґудзяк розповів про нові досягнення УКУ та склав подяку присутнім за тривалу підтримку.

Одним з важливих успіхів університету є обіцянка, дана Президентом Віктором Ющенком та урядовцями різних рівнів, допомогти УКУ реалізувати свої академічні та будівельні цілі. Міністер освіти Іван Вакарчук був на чолі змагань за визнання теології як леґітимної академічної дисципліни в Україні. Початок будівництва студентського містечка УКУ у Львові є наступним проєктом, який здобув підтримку багатьох меценатів, включно з Папою Бенедиктом XVI, який передав університетові 100,000 евро зі свого особистого фонду пожертв, якими його вітали з нагоди 80-ліття.

Друга імпреза у Вашинґтоні була унікальною з огляду на те, що представила УКУ авдиторії переважно неукраїнського походження. Вона відбувалася в будинку Івана Гевка, мецената і колишнього члена Сенату УКУ. Прибуло багато визначних представників політичної, освітньої, культурної і церковної еліти американської столиці. Серед гостей був і Вільям Мілер, колишній Посол США в Україні. Центральною точкою цієї зустрічі була дискусія про виклики і загрози секуляризації в Україні. Її провадили о. ректор Б. Ґудзяк та знаний католицький науковець і публіцист Джорж Вайґл, член Дорадчої ради Української Католицької Освітньої Фундації (УКОФ) – неприбуткової організації з осідком у Чикаґо, яка займається збором фондів для УКУ).

З Вашинґтону делеґація вирушила до Філядельфії, де 30 березня відбувся бенефіс, організований Комітетом філядельфійських приятелів УКУ. Понад 150 осіб прибули на цю імпрезу, щоб підтримати університет. Голова комітету Тарас Левицький і співголова Ігор Шуст вели програму добродійного обіду. Єпископ-помічник Філядельфійської Архиєпархії Іван Бура відзначив важливу ролю УКУ у житті українського народу, оскільки він став однією з провідних академічних установ в Україні та має глибокий позитивний вплив на молоде покоління українців.

Як доказ, присутні почули виступи кількох випускників УКУ, які розпочали свої академічні кар’єри. Отець Андрій Михалейко став першим випускником університету, який водночас здобув докторський ступінь в Католицькому університеті Айхштат-Інґлоштадт у Німеччині і отримав священичі свячення. Сьогодні він викладає на богословському факультеті і є керівником персоналу ректорату. У своєму зверненні він пояснив, як УКУ „прагне змінити ідею вищої освіти в Україні. Ми надаємо молодим науковцям можливість до подальшого зросту і розвитку, створюючи найкращі умови для самореалізації”.

Добродійний обід у Філядельфії зібрав понад 130,000 дол., включно з ґрантом у сумі 75,000 дол. від Товариства українців-католиків „Свята Софія”. Від імені Товариства д-р Леонід Рудницький передав о. д-ру Б. Ґудзякові ґрант для проведення програм в Інституті св. Климента, що є кампусом УКУ в Римі, заснованому Патріярхом Йосифом Сліпим у 1960-их роках.

Українська Католицька Освітня Фундація зі свого боку теж склала дар. Джим Кайзер, виконавчий директор УКОФ, вручив академічну стипендію Наталії Зайшлій – учениці, яка була номінована директоркою місцевої Академії ім.

(Закінчення на стор. 19)

До 85-ліття д-ра Марії Фішер-Слиж

Д-р Марія Фішер-Слиж

13 вересня 2007 року виповнилося д-рові Марії Фішер-Слиж 85 років трудолюбного життя. Вона – відома лікарка-педіятр, довголітня членка Українського лікарського товариства Північної Америки (УЛТПА) та інших добродійних українських товариств у діяспорі і в Україні.

Народилася вона в Коломиї, Івано-Франківська обл., в сім'ї судді д-ра Адольфа й Ольги (з Жолкевичів) Слиж. Дитинство провела з сестрами і братами в Белзі.

В 1933 році родина переселилася до Львова, де Марія навчалася в українській Академічній гімназії. У вересні 1939 році, коли в західню частину України прийшли більшовики, родина Слижів опинилася у списках „ворогів народу", призначених на вивіз. Їм вдалося виїхати на захід, до Белза, де жили раніше. У 1940 році М. Слиж закінчила українську гімназію в Холмі, повернулася в 1942 році до Львова та почала медичні студії у Львівському медичному інституті, а закінчила їх після Другої світової війни у 1949 році в університеті Людвіка Максиміліяна, Мюнхен, Німеччина. Тут у 1950 році захистила докторську працю у проф. Буркгарта і одержала звання доктора медичних наук.

У 1950 році еміґрувала з родиною у США, мала лікарський вишкіл в лікарні св. Марії, Ню-Йорк, та трирічну резидентуру з педіятрії у лікарнях Нюарку, Ню-Йорку та Бруклину, де була начальним резидентом.

В 1954 році склала іспити в Ілиної та дістала ліцензію на практику в цьому штаті. В 1956 році відкрила приватну практику для дітей і немовлят близько Чикаґо, яку провадила понад 30 літ.

Вступила в УЛТПА, відділ Ілиной. Опублікувала ряд статтей у „Лікарському віснику" виступала із доповідями на лікарських сходинах і з'їздах

У 1959 році одружилася з д-ром Рудольфом Фішером, який помер передчасно у 1982 році. Вийшовши на емеритуру, оселилася в Торонто, де у 1995-1998 роках була головою відділу УЛТПА, організатором XXV зїзду УЛТПА в Торонто, на якому виголосила доповідь „Діти і телебечення", та цікаву доповідь на сходинах УЛТПА в 1996 році „Знущання над дітьми і нехтування ними". У незалежній Україні брала участь у всіх конґресах СФУЛТ, а на конґресі в Полтаві у 2006 році зробила доповідь „50 ліття УЛТПА".

Крім професійної праці, розгорнула широку громадську і добродійну діяльність в Україні.

В 1991 році стала членом Канадського Товариства приятелів України та була співспонзором 14 бібліотек на сході України. Є активним членом Ліґи українських меценатів у Києві, фінансово допомагає видавництвам „Всесвіт", „Смолоскип", „Соняшник" та іншим, спонзорує літературний конкурс у Симферополі „Ми діти Твої, Україно", допомагає школам у Львові, Севастополі, Феодосії.

Була двічі нагороджена почесною грамотою УЛТПА підчас XXII з'їзду делеґатів і 27-ої Наукової конференції УЛТПА 24 травня 1987 року і під XXXII з'їзду делеґатів і 39-ої Наукової конференції 24 червня 2007 року, а як членка Пласту була нагороджена відзнакою св. Юрія у сріблі.

З нагоди 85-ліття складаємо М. Фішер-Слиж наші найщиріші побажання доброго здоров'я та довголіття!

Павло Пундій

„Наталка-Полтавка" в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В попередньому числі „Свободи" було вміщено репортаж з Українського американського культурного центру Ню-Джерзі, де 12-13 квітня відбулись три вистави музичної драми „Наталка Полтавка" Українського академічного театру ім. Івана Франка (генеральний директор – Народний артист України Михайло Захаревич, музичний керівник і композитор – Олег Скрипка). Сьогодні вміщуємо фоторепортаж редактора Левка Хмельковського про цю подію.

Заручини Наталки з Возним.

Возний відмовляється від Наталки.

Володимир Гданський диригує співом залі.

Тетяна Міхіна дає автографи.

Оркестра театру ім. Івана Франка.

Фінал вистави „Наталка-Полтавка".

Українські діти з Ню-Джерзі з артистами.

Гостей з Києва вітає радник Посольства України в США Олександер Олександрович.

Владика Стефан Сорока і Леонард Мазур.

Зліва: Надія Матківська, Павло Піскун (Петро) і Марта Лопатинська.

Під час приятельського спілкування (зліва) Адя і Орест Федаші, Наталя і Посол Юрій Сергеєви, член оргкомітету Христина Біланич.

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (зліва) і голова Ради директорів Культурного центру Віктор Гатала.

Генеральний консул України в Ню-Йорку Микола Кириченко з дружиною Оленою, касир УНСоюзу Рома Лісович, президент УНСоюзу Стефан Качарай.

Наталка-Полтавка (Тетяна Міхіна) у танці.

Українському військово-морському прапорові – 90 років

Святослав Шрамченко

ЧИКАҐО. – „Час іде, але ми, українці, мусимо ніколи не забувати, що Чорне море – Українське море, що без нього не може бути Української самостійної великої держави, і тому мусимо глибоко вірити, що з повстанням Української держави на Чорному морі знову залопотять українські воєнні і торговельні прапори", – ці слова належать українському флотоводцеві Святославові Шрамченкові.

Доля цього славного нащадка козацького роду овіяна леґендами. Йому судилося бути в числі перших будівничих відродженого української фльоти в 1917-1920 роках. Він бачив війни, революції, на його очах змінювалися уряди. У вимушеній еміґрації його пристанню стала Філядельфія. Стомлене чужиною серце С. Шрамченка перестало битися 24 червня 1958 року. Його перу належать чисельні публікації з військової мемуаристики, він був одним з найвідоміших філателістів у світі, а справі українського музейництва в діяспорі надавав великої ваги. Передані ним особисті речі, експонати з приватного „морського музею" зберігаються в Українському Національному Музеї в Чикаґо. Маловідомі сторінки з історії визвольних змагань постають з спогадів С. Шрамченка, міністра морських справ Української Народної Республіки 1919 року.

Документальний архів музею засвідчує, що в Петербурзі у 1917 році працювало Генеральне консульство Української Народної Республіки і Український військово-морський революційний штабом Балтійської фльоти. Керівництво цим штабом було довірено С. Шрамченкові та Михайлові Білинському, поборникам українізації Балтійської фльоти, у якій служило 12 тис. українців. Після важких перемовин з військовим міністром Тимчасового уряду, 12 жовтня 1917 року синьо-жовті прапори були урочисто підняті на крейсері „Світлана" та ескадрених міноносцях „Україна" і „Гайдамак".

Українізація охопила і Чорноморську фльоту. У липні 1917 року есмінець „Завидний" вийшов в море під українським прапором. Починаючи з жовтня 1917 року на український бік перейшли 9 лінійних кораблів, 7 крейсерів, 18 есмінців, 14 підводних човнів, 16 сторожових та посильних кораблів, 11 військових транспортів та плавбаз. Українськими стали штаб фльоти, всі військові підприємства та установи, берегові фортифікаційні споруди.

Прибувши до Києва, у січні 1918 року, С. Шрамченко поступив на службу в Генеральний секретарiят морських справ. Він активно працював над підготуванням Закону про Українську державну фльоту, розробляв фльотську символіку, став головою міжвідомчої комісії при Морському міністерстві з вироблення українських державних прапорів.

Уперше новий прапор був піднятий 29 квітня 1918 року на лінійному кораблі командувача Чорноморською фльотою „Георгій Побідоносець" у Севастополі.

Освячений водами Чорного моря, овіяний славою чорноморців, перший український воєнний прапор морської фльоти зберігається в Українському Національному Музеї в Чикаґо. С. Шрамченко забрав з Києва з собою цю священну реліквію, щоб зберегти її для майбутніх поколінь. 29 квітня 2008 року прапорові Військово-морської фльоти України виповниться 90 років.

В історичному нарисі С. Шрамченко писав: „29 квітня 1918 року у Севастополі, на Чорноморській фльоті, кипіло. На кораблях повівали різні прапори: червоні, українські і навіть чорні (анархістів), причому майже щодня ці прапори змінювалися, бо збаламучені матроси міняли свої національні переконання. Матроси, щоб положити край безвладдю на фльоті, звернулися через своїх старшин до командуючого фльотою наново перебрати владу та піднести український прапор.

Перший український воєнний прапор морської фльоти.

Лінійний корабель „Юрій Побідоносець" з наказу командуючого фльотою підніс сигнал: „Фльоті підняти український прапор!" На більшости кораблів почулася команда: „Стати до борту! Український прапор піднести!". Під сурми піднеслися синьо-жовті прапори і залопотіли в повітрі". У цей день Чорноморська фльота виявила свою приналежність до своєї матері-України".

Прапор та інші музейні експонати представлені в експозиції, яка готується до відкриття в Українському Національному Музеї. Тут живе історія, живуть традиції, присутній дух героїки XX ст.

Марія Климчак

Нагороду вручено через 62 роки

Віталій Манзуренко,
редактор журналу „Однострій"

ЛЬВІВ. – У Державному архіві Служби безпеки України виявлено 25 наказів Головного військового штабу (ГВШ) УПА, досі невідомих науковцям. Більшість наказів, а саме 18, стосується підвищення у військових ступенях та відзначення повстанців найвищими нагородами УПА – Золотим хрестом заслуги, Золотим хрестом бойової заслуги 1-го та 2-го кляс та Срібним хрестом заслуги, які надавала Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) на внесок Головного командира УПА. Роман Шухевич, Головний командир УПА, взяв на себе право відзначати нагородами нижчих кляс, передавши УГВР право надавати нагороди вищих кляс.

Золотим хрестом заслуги було відзначено 31 повстанця. Їх вдалося всіх ідентифікувати, крім повстанця за псевдом „Ат", який мав звання поручника-політвиховника та був, згідно з одними джерелами – заступником провідника Рівненської округи Анатолія Маєвського – „Уліяна", інших – окружним провідником ОУН на північній Рівенщині.

Золотий хрест заслуги надавався повстанцям у виключних випадках. Відзначення Головного командира УПА генерал-хорунжого Романа Шухевича („Тараса Чупринки") Золотим хрестом заслуги відбулося

Найкращий ліцеїст львівського ліцею ім. Героїв Крут Іван Венерин вручив полковникові УПА Василеві Левковичу Золотий хрест бойової заслуги 2-ої кляси.

Василь Левкович
Фото з архівної справи.

7 липня 1950 року. Також отримав цю нагороду останній Головний командир УПА генерал-хорунжий Василь Кук 15 жовтня 1949 року.

Золотим хрестом бойової заслуги 1-ої кляси було відзначено 40 повстанців.

Серед відзначених цією нагородою був Лев Футала („Лагідний"). В колекції ім. Петра Потічного є копія проєкту до відзначення вояків УПА з Відтинка „Лемко", де стоїть власноручний підпис командира Закерзонської воєнної округи 6 „Сян" Мирослава Онишкевича („Зигмунта"). 5 лютого 1946 року М. Онишкевич надіслав проєкт Р. Шухевичеві, а 8 лютого була прийнята постанова УГВР про надання нагород воякам, запропонованим М. Онишкевичем. Відповідальний секретар „Літопису УПА" Петро Потічний („Малий", „Воробчик"), в той час стрілець сотні „Громенка" пригадує: „Нас вишикували і оголосили наказ про нагородження „Лагідного". Самих нагород не надавали, так як на той час були відсутні нагородні знаки".

Серед нагороджених Золотим хрестом бойової заслуги 1-ої кляси вдалося встановити тільки 23 повстанців. Цією нагородою був відзначений не тільки вищий склад УПА, а й підстаршинський. Ці вояки були відомі здебільшого за псевдами, як того вимагала конспірація.

Золотим хрестом бойової заслуги 2-ої кляси відзначено 32 повстанця. Серед них – майор Василь Левкович („Вороний").

У 2006 році я подав пропозицію про відновлення повстанських нагород та вручення цих відзнак живим на той час повстанцям. Зокрема до Львівської обласної ради була подана пропозиція про нагородження 88-річного найвищого військовика УПА – полковника В. Левковича Золотим хрестом бойової заслуги 2-ої кляси.

5 березня відбулася урочиста XXII сесія Львівської обласної ради, на якій відбулося вручення ветеранові УПА В. Левковичеві бойової відзнаки. В урочистій церемонії взяли участь ветерани УПА, депутати обласної ради, представники влади з Івано-Франківської, Волинської, Тернопільської та Львівської областей.

Найкращий учень львівського ліцею ім. Героїв Крут Іван Венерин вручив В. Левковичеві Золотий хрест бойової заслуги 2-ої кляси, виготовлений львівськими майстрами з золота найвищої проби в одному екземплярові. Зрозуміло,

(Закінчення на стор. 22)

Вшанували Тараса Шевченка

ГАНТЕР, Ню-Йорк. – 16 березня невеличка громада зібралася на концерт- вшанування роковин Тараса Шевченка. Концерт розпочався „Заповітом" у звукозаписі у виконанні Державної академічної капелі „Думка".

Вступне слово „Т. Шевченко як мистець" мала Ярослава Ткачук. В часі доповіді були показані офорти, виконані Т. Шевченком. П'ять дівчаток, що стояли біля портрета поета, тримали в руках копії цих офортів, а Я. Ткачук давала пояснення до них.

Читання поеми „Причинна" попередило могутнє „Реве та стогне Дніпр широкий", виконане Київською капелею бандуристів ім. Т. Шевченка в звукозаписі. Текст поеми читала Я. Ткачук, а ролі русалок виконували Оксана Коростіль, Адріяна та Софійка Цісельські, Іринка Єфремова. Пісню „Думи мої" заспівали Оксанка і Андрій Коростілі, А. і С. Цісельські та І. Єфремова. Музичний супровід на сопілці виконав Степан Коростіль, а на електронній клявіятурі – Петро Гребенюк. Вірш „Уклін тобі, Тарасе" деклямував Тарас Коростіль. Д-р М. Цісельський, який постійно радує громаду своїми виступами, прочитав „Псалми Давидові", а на вступі розповів про походження псалмів. Соня Вовк прочитала початок і кінець поеми Т. Шевченка „Кавказ", вірші Василя Симоненка „Монархи" та молодого поета Л. Кисельова „Катерина". На закінчення д-р М. Цісельський прочитав поему Т. Шевченка „І мертвим, і живим...".

М. М

* * *

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – Українська громада Пасейку і Кліфтона відзначила дні Тараса Шевченка урочистою академією, яка відбулася в приміщенні Української централі. Свято відкрив голова місцевого відділу УККА Костя Ваньо, який сказав про значення творчости Кобзаря в житті України. Він надав слово учням Школи українознавства та школи при церкві св. Миколая. Вела програму учениця Оля Микула, яка надала слово вчителеві школи Галі Семеняк, котра розповіла про важку долю Кобзаря, його безкомпромісну боротьбу з царизмом, любов до свого народу, до України. Потім учні виконали пісні на слова Т. Шевченка. Вірші читали Ліля Гольдфельд, Таня Куцап, Оленка Довгань, Аня Рибалко, Ліна Павловська.

Активну участь в художній програмі взяли вчителі школи Наталя Біляковська, Наталя Блаватська, Марія Дудкевич, Галина Клименко, Валентина Кривоніс, Галина Семеняк, Татяна Романів, Тетяна Федак. Разом з учнями вони виконали „Реве та стогне Дніпр широкий" та інші пісні.

Директор Школи українознавства Володимир Кривоніс наголосив, чому син кріпака заслужив любов і повагу свого народу, інших народів світу. В творах Т. Шевченка показано життя простого народу, його страждання, прагнення до волі, вони будять нашу національну свідомість, об'єднують і формують націю.

Настоятель церкви св. Миколая о. Андрій в своєму виступі відзначив велику ролю Т. Шевченка в житті українського народу.

На закінчення свята виступаючі і всі присутні виконали „Заповіт" Т. Шевченка.

Володимир Висоцький

Весняна тура...

(Закінчення зі стор. 14)

св. Василія Великого. Н. Зайшла отримала повну стипендію для участи у Літній школі української мови і культури УКУ.

Ключовим моментом бенефісу була промова о. ректора Б. Гудзяка, який наголосив, що ціллю УКУ є відновити у кожному українцеві відчуття гідности, радости, атмосферу миру. Він завершив виступ словами подяки за молитви і пожертви.

Наприкінці першого тижня квітня делеґація УКУ повернулася до Львова, шоб знову взятися до академічної праці у весняному семестрі. Восени інша делеґація представників УКУ повернеться з візитом до США, щоб зустрітися з українськими громадами в Ню-Йорку, Чикаґо, Клівленді та Дітройті.

Також продовжує свою невтомну працю УКОФ, інформуючи американську громадськість про розвиток, про академічні й фінансові потреби УКУ. Тісно співпрацюючи з громадами і окремими меценатами у США, УКОФ збирає фонди на покриття половини річного бюджету університету, що становить близько 2 млн. дол. Дана підтримка дозволяє зберігати невисоку оплату за навчання, даючи можливість студентам отримати якісну освіту, яка б в іншому випадку була б для них недоступною. Водночас Фундація має високий рівень успішности. Згідно з стандартами Американського філантропічного інституту (www.charitywatch.org), добродійна установа повинна витрачати як мінімум 60 відс. зібраних фондів на програми і 40 відс. на адміністративні витрати. З кожного доляра, що пожертвуваний на УКОФ, 84 центи йдуть на фундування програм. Як наслідок, Фундація зарахована до найпродуктивніших добродійних установ Америки.

УКОФ докладає зусиль, щоб зберегти свій високий рівень професійности і ефективности, водночас зростаючи, щоб відповідати на потреби УКУ. Джон Курі, Президент УКОФ, зазначає, що ціль Фундації є збільшити свою ефективність, отримуючи 10 дол. за кожен доляр, витрачений на збір фондів. Посилаючись на Христову притчу про таланти, Дж. Курі вірить, що коли УКОФ має вибирати між тим, щоб зберегти 10 долярів або витратити їх, щоб придбати сто долярів, – вибір є направду один. Ми повинні витратити 10 і отримати 100, бо потреби є великими, і Бог хоче, щоб ми використовували наші таланти якнайкраще, роблячи Його справу на землі".

Матвій Рері,
директор зв'язків з пресою
Української Католицької
Освітньої Фундації

УКРАЇНА І СВІТ

Фармацевтична компанія „Max-Well" відкрила фабрику в Україні

БОРИСПІЛЬ, Київська обл. . — Нещодавно Президент України Віктор Ющенко разом з Послом США в Україні Віліямом Тейлором взяв участь у символічному відкритті першої американської біофармакологічної фабрики в Україні.

Розташоване у Борисполі виробництво стало найбільшим капіталовкладенням американської компанії у галузі виробництва ліків. Близько 90 млн. дол. інвестицій, майже 500 місць праці, – саме такий внесок американської компанії „Max-Well" в українську економіку.

Президент компанії, уродженець Казахстану Кен Алібек, каже, що мета „Max-Well" – не просто заробити та забезпечити працею українців. Компанія, за його словами, плянує випускати дефіцитні в Україні ліки: „Наш основний напрямок – імунна біологія, біофармацевтика. Препарати, які мають широкий спектр дії і дозволяють лікувати хвороби, які вважають важко або взагалі невиліковними на даний момент. Ці ліки дозволяють людям жити довше і якісніше".

Як тільки закінчиться весь процес сертифікації, „Max-Well" плянує розпочати випуск біологічних препаратів для лікування онкологічних, інфекційних, серцево-судинних захворювань та хвороб органів кровотворення.

Ліки призначені в першу чергу для українського та пострадянського ринку. Щоправда, в компанії сподіваються з часом поставляти свій продукт на ринок інших країн Европи.

Як розповідає зі свого бюра у Вашінґтоні К. Алібек, враховуючи американську якість ліків, вони не можуть бути дуже дешевими, однак, обіцяє він, будуть доступні пересічному українцеві. „Наша головна мета розробити та випускати ліки для людей, які не можуть собі дозволити дуже дорогі препарати, що надходять з-за кордону. У нас є кілька програм, щоб ліки були дешевшими, ніж тут, у США, чи країнах Західньої Европи".

Ліки, які вироблятимуть в Україні, давно пройшли перевірку і їх застосовують у США. Ці ліки створюють на невеликій фабриці „Max-Well" у штаті Мериленд неподалік Вашінґтону.

В умовах частих змін уряду небагато американських інвесторів наважуються вкладати в українську економіку великі суми грошей.

На думку президента американського виробництва „Max-Well" Пітера Лайтнера, так стається через нерозуміння інвесторами ринку України.

„Ми дуже задоволені стабільністю інвестиційного клімату в Україні. Ми вважаємо, що економічні тенденції та ставлення до підприємництва рухаються у правильному напрямку. Ми бачимо сильну европейську орієнтацію у реформах, які відбуваються в Україні".

Стосовно конкуренції, то американці кажуть, що не бачать проблем, оскільки плянують зайняти незайману нішу біопрепаратів. У компанії „Max-Well" запевняють, що її фабрика в Борисполі є найсучаснішим виробництвом біологічних ліків на території колишнього Радянського Союзу. В Україні американці плянують випускати мільярд піґулок, ін'єкцій та медпрепаратів на рік. Керівництво каже, що побудувати подібну фабрику в Америці коштувало б у три, чотири рази більше, ніж в Україні. (*„Голос Америки"*)

Студенти Острозької академії – в числі найкращих

ОСТРОГ, Рівненська обл. – Студентка Національного університету „Острозька академія" Богдана Гречанюк посіла друге місце у Всеукраїнській міжуніверситетській олімпіяді за спеціяльністю „Фінанси", що проходила на базі Національного університету ім. Тараса Шевченка у Києві.

Студентка Наталія Івончук отримала диплом за високі результати у проходженні комп'ютерних тестів. Цього року в олімпіяді взяли участь 150 учасників, що представляли всі університети України.

Студенти академії вже третій рік поспіль беруть участь у Всеукраїнській олімпіяді з фінансів, щоразу займаючи призові місця. У 2006 році студенти Олександер Григорчук та Микола Степанюк здобули друге і третє місця на такій олімпіяді в Харкові.

У 2007 році представниця Острозької академії Галина Ященко перемогла у Києві. Студенти правничого факультету посіли третє місце у змаганнях „ELSA Moot Court Competition", присвячених міжнародним економічним проблемам, серед команд з Києва, Харкова, Львова, Одеси, Ірпеня, Дніпропетровська та Донецька.

Низка перемог студентів академії у загальнонаціональних олімпіядах та змаганнях є свідченням того, що університет активно завойовує науковий простір України.

Вікторія Скуба

Хто є „Великим українцем“?

Цикл „Великий українець” на всеукраїнському каналі „Інтер” триває вже пів року. Про напівфінал, що відбувся 11 квітня, варто розповісти докладно, бо він яскраво висвітив сутність, хиби і перспективи цієї акції.

Мету так званого „проєкту” було визначено від самого початку – народ України має визначити 100 особистостей, які за всю історію зробили найбільший внесок у збереження ментальности нації, розвиток науки та культури, становлення держави, прославлення її досягнень.

Аби правильно збагнути, що і до чого, треба, перш за все, подивитися: а судді хто? На поверхні відповідь: 47 млн. українських громадян, які мають після представлення кандидатів зателефонувати в студію телебачення. Але ж з загалу треба виключити малих дітей, заробітчан, котрі працюють за межами України, тих, хто взагалі ніколи не дивиться канал „Інтер” та ін. Так от, загалом проголосувало менше 800 тис. осіб. Це, зрозуміло, – не увесь народ, тож про демократичну об'єктивність не варто й згадувати.

Другий фактор – хто організував і фінансував акцію „Великі українці”? Відповідь: „Генеральний організатор проєкту „OTP Bank“. Хто власник цього банку, не кажуть. Тобто в цілому бачимо так звану гру в демократію.

Кому ж довірив замовник голосування? Савікові Шустерові – телеведучому програми „Свобода слова”. Про його методи була критична стаття в „Свободі” навесні 2007 року, але справа не лише в особистих якостях, – він набув права довільно запрошувати у телестудію тих, кого вважає „совістю нації”. Протягом майже чотирьох годин напівфіналу ними були Петро Симоненко (провідник комуністів, який промовляв російською мовою), Дмитро Табачник (лютий „реґіонал”, Тарас Чорновіл (те ж саме), Дмитро Корчинський (вкрай одіозна особа, не демократ), Леонід Кравчук (екс-Президент України), Володимир Литвин (несподівано призначений ректором Київського університету), Юрій Рибчинський (відомий сучасний композитор), Мирослав Попович (філософ, поміркований), Ірина Дерюгіна (в минулому чемпіонка світу з художньої гімнастики), Левко Лук'яненко (єдиний представник від національно-демократичних сил в Україні).

Ось як висловлювалися представники „совісті нації”.

Дмитро Табачник: „Богдан Хмельницький – зрадник! Він зрадив польського короля, якому присягав на Євангелії. А Володимир Ленін, який у списку кандидатур на „великого українця” під ч. 23, хоч ніколи не був в Україні, багато для неї зробив, бо це саме він розпочав „українізацію”.

Петро Симоненко: „Іван Мазепа, Андрей Шептицький, Роман Шухевич – усі вони зрадники, а зрадники не можуть бути героями. Євген Коновалець служив фашистам”.

Дмитро Корчинський: „В кожному українцеві спить махновець”.

Леонід Кравчук: „Сьогодні я переконався, наскільки українські люди, які голосують, розумніші за політиків”.

Обговоренню кожної кандидатури передував однохвилинний фільм про цю людину. Із цих фільмів можна було дечому дивуватися. Письменник Микола Гоголь, перебуваючи в Італії, танцював гопака і співав українських пісень; Петро Конашевич-Сагайдачний із 20 тис. козаків готувався штурмувати Москву, але, почувши московські дзвони, повернув війська від Москви; Митрополит А. Шептицький уславився, головним чином, тим, що боронив євреїв від фашистів; Володимир Даль подарував свої записи українських слів Борисові Грінченку для складання ним уславленого словника української мови.

Список кандидатур містив політичних діячів різного кшталту: В. Леніна і Юлію Тимошенко, Віктора Ющенка і Леоніда Брежнєва, Леоніда Кравчука і Віктора Януковича.

З останніх десяти кандидатур у фінальній програмі 16 травня буде оголошено „Великого українця”. До списку увійшли Микола Амосов, Степан Бандера, Валерій Лобановський, Григорій Сковорода, Леся Українка, Іван Франко, Богдан Хмельницький, В'ячеслав Чорновіл, Тарас Шевченко, Ярослав Мудрий.

Якого ж саме українця можна називати Великим? Недолугість організаторів у тому, що не існує однозначного визначення поняття „великий”. Великою вважають і геніяльну людину, яка, наприклад, запропонувала якусь абсолютно нову ідею або новий напрямок розвитку суспільства; і загальновідому особистість, яку гідно поцінували сучасники чи нащадки. Якби подібна акція нині відбулася в Росії, то „великим росіянином” було б названо Володимира Путіна, на якого моляться громадяни Росії.

Хибність проекту „Великий українець” у тому, що від самого його початку не був оголошений критерій, за яким будь-який громадянин України мав право запропонувати кандидатуру. От і сталося, що пенсіонери-комуністи пропонували В. Леніна, галицькі греко-католики – Андрея Шептицького, футбольні фанатики – форварда Андрія Шевченка. З точки зору теорії соціологічних опитувань, усе це – абсолютна дурниця, бо, крім відсутности критерію, не визначені квоти респондентів за групами населення та не оголошені засоби ґарантування достовірності підрахунку голосів.

А загалом, найбільше у цьому заході мене потішило те, що в числі кандидатур на „великого українця” не було нинішніх найбагатших людей України, тобто правлячих олігархів. Може, це тому, що „великими” є не самі вони, а їхні капітали? А може, тому що вони за національністю не є українцями?

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

Заява організації „Міжнародна амнестія“ в Україні

15 квітня міністер внутрішніх справ України Юрій Луценко, відповідаючи на запитання журналістів, заявив: „Я виступаю за відновлення вищої міри покарання у вигляді розстрілу за особливо важкі злочини проти особи".

„Міжнародна амнестія“ занепокоєна такими висловами державного службовця в Україні. Ми підкреслюємо, що смертна кара має незворотній характер і може бути помилково застосована до невинних людей. Твердження про те, що такому виду покарання властива стримуюча дія на злочинців та вплив на рівень злочинності, є необґрунтованими. Уряди, які застосовують смертну кару, підривають цінність людського життя та самі ризикують опуститися до рівня вбивці.

Конституційний суд України у 1999 році вказав, що смертна кара як вид покарання суперечить Конституції України. Новий Кримінальний кодекс України, в якому смертна кара була замінена довічним ув'язненням, вступив у дію 1 вересня 2001 року.

У 2002 році ратифіковано закон про скасування смертної кари, яке було одним з зобов'язань України при вступі до Ради Европи в 1995 році. Смертні вироки не виконуються в Україні вже 11 років.

Заява міністра внутрішніх справ України звучить особливо тривожно у час, коли статистика свідчить про щоденні порушення прав людини в Україні представниками правоохоронних органів, коли в Україні існують прояви ксенофобії та расизму, коли держава видворяє біженців до країн, де їм загрожують смерть та катування, про що свідчить безліч щоденних повідомлень в засобах масової інформації.

„Міжнародна амнестія“ в Україні закликає Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніну Карпачову рішуче засудити публічну заяву міністра внутрішніх справ щодо відновлення смертної кари в Україні та звернути увагу прем'єр-міністра України на неприпустимість публічних закликів членів уряду до порушення прав людини.

Міністерство закордонних справ України має публічно підтвердити прихильність України своїм міжнародним зобов'язанням в галузі прав людини, зокрема щодо поваги права людини на життя, свободу від катувань, інших видів жорстокого, нелюдського і такого, що принижує людську гідність, поводження та покарання.

Світлана Побережець,
голова „Міжнародної амнестії“ в Україні

Адреса Української асоціяції „Міжнародної амнестії“: а/с 60, Київ, 01015 Ukraine. Тел./факс: (38044) 484-1634, електронна пошта: office@amnesty.org.ua

Спадщина Омеляна Пріцака – у Києво-Могилянській академії

КИЇВ. – У листопаді 2007 року в Національному університеті „Києво-Могилянська академія“ (НаУКМА) відбулося відкриття кабінету Омеляна Пріцака – бібліотеки-музею-архіву, створених на основі приватної колекції вченого. На базі цеї бібліотеки-архіву буде створено бібліотеку та Центр досліджень Сходу імені О. Пріцака та Інститут сходознавства, а в травні відбудеться міжнародна конференція, присвячена його пам'яті, на якій очікуються науковці з різних країн. Таким чином будуть налагоджені наукові зв'язки та започатковано цикл щорічних наукових конференцій в НаУКМА.

Омелян Пріцак

Бібліотека-архів-музей О. Пріцака, без сумніву, –фундаментальна, унікальна колекція, яка творилася десятиліттями. Це історичний скарб для тисяч користувачів майбутніх поколінь. Кабінет було створено на основі колекції О. Пріцака, подарованої НаУКМА його вдовою Ларисою Пріцак. Колекція була передана на довічне зберігання до НаУКМА за умови створення на її базі спеціяльного персонального цілісного бібліотечно-архівного-музейного фонду – Кабінету О. Пріцака, з подальшим використанням книжкових та архівних документів професорами, викладачами та спудеями НаУКМА, а також іншими зацікавленими дослідниками України та світу. Переданням та перевезенням цього вартісного дару займалась Києво-Могилянська Фундація Америки, з допомогою адвоката Володимира Лупаня.

О. Пріцак був ученим світового рівня, істориком-сходознавцем, філософом, філологом-лінгвістом, джерелознавцем, професором Гарвардського університету(США), засновником і першим директором Українського наукового інституту Гарвардського університету (1973-1989), закордонним членом Національної Академії Наук України, організатором і першим (1991-1998), а надалі – почесним директором Інституту сходознавства ім. академіка Агатангела Кримського НАН України, членом Наукового Товариства ім. Шевченка, Української Вільної Академії Наук, Національної Академії Наук України, автором понад 1,000 наукових праць, зокрема фундаментальної праці „Походження Русі". Помер у Бостоні 29 травня 2006 року, на 87 році життя.

Ще не минуло й року з часу отримання університетом унікального дарунку, як наукова спільнота Академії почала освоювати його величезний потенціял. Академія взяла на себе зобов'язання з створення Інституту сходознавства, спираючись на методологію О. Пріцака. Першим реальним кроком в цьому напрямі є створення в НаУКМА нової маґістерської програми, що розпочинає набір вже у цьому році.

Володимир Кушніренко

Нагороду ...

(Закінчення зі стор. 18)

що у 1946 році командир Воєнної округи „Буг", тоді майор „Вороний" отримав тільки тимчасову довідку про нагородження, а самої відзнаки отримати він не міг, тому що знаки бойових нагород УПА були виготовлені в Німеччині лише у 1951 році.

„Я дуже зворушений, що отримав цю нагороду. Вона дорога мені тим, що її ще за життя признав генерал УПА Р. Шухевич. Я вдячний історикам, що знайшли в архівах документи, і обласній раді, яка виготовила нагороду", – сказав В. Левкович.

В. Левкович – єдиний із живих ветеранів УПА, який реально отримав бойову нагороду УПА. Була у нього мрія – переїхати до Львова, де живе його донька Дарія з родиною. І ця мрія збулася: депутати одноголосно прийняли рішення про виділення 300,000 грн. матеріяльної допомоги для купівлі нового помешкання у Львові.

Вдалося встановити ще одного повстанця, а точніше повстанку, що зараз проживає в США. Це Марія Савчин -Пискір („Марічка"), нагороджена 20 червня 1952 року Бронзовим Хрестом Заслуги.

Подружилися гімназисти

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська обл. – Популярними стали конкурси на участь в обміні шкільними европейськими клюбами України та Польщі, які проводять Польська фундація Роберта Шумана у співпраці з Громадським центром „Ділові ініціятиви" та Спілкою Української Молоді.

Бережанська гімназія ім. Богдана Лепкого у цій праці здобула ґрант на участь у польсько-українських обмінах. У гімназії вже гостювала делеґація учнів і вчителів двох гімназій міста Кендзежин-Козле Опольського воєводства.

Польська молодь мешкала в родинах бережанських гімназистів. За словами керівників групи Катажини Єнжак та Аурелії Суліми, їх приємно вразили гостинність українців, змістовна програма, цікаві вечори й екскурсії. З такою ж візитою бережанці побували в Польщі.

У березні в гімназії гостювала ще одна польська делеґація з міста-побратима Бережан – Ключборка, до складу якої входили директори гімназій і представники міської влади.

Тетяна Будар

БЮТ – проти...

(Закінчення зі стор. 3)

це повинно було гарно прозвучати, а водночас переконати їх, що прем'єр, отже, не має жодних президентських амбіцій і керується лише інтересами демократичного розвитку українського суспільства.

Назовні логіка така: президент – це не надійно, він може стати автократом, може узурпувати владу, а парламент – то обов'язкова колегіяльність рішень. Тим часом чистий парляментаризм, тобто перебрання парляментом найважливіших владних повноважень, в Україні має однакові шанси принести як добро, так і зло. Відомо, яка людська і професійна якість сидить сьогодні у депутатських кріслах. Згідно з останніми опитуваннями, 67 відс. громадян країни не довіряють Верховній Раді. А що буде, коли прохідний поріг підвищать до 5 чи 7 від. і практично виникне двопартійна система? Чи досить буде БЮТ і партії Реґіонів для розвитку демократії?

То, може, з парляментаризмом, який в Україні тепер вкрай скомпрометований, доцільно почекати до кращих часів? А щоб вони таки настали, Україна силами свого громадянського суспільства повинна відповісти: що і хто є перешкодою на шляху до них?

Перша половина цієї „нерозлучної пари" – вдосконалення Конституції. 18 квітня Конституційний суд вніс ясність у процес леґітимного внесення змін в Основний Закон, вказавши, що можна, а чого не можна змінювати через всенародний референдум.

Тільки ледве чи це рішення КС унеможливить зудар між прихильниками президентського і парляментського проєктів конституційної реформи: за оцим другим стоїть Партія Реґіонів і комуністи, а ті вам напроєктують і назмінюють.

За словами Президента, саме вони й спричинили цю „бездарну політичну реформу 2004 року". „А Ви тоді нащо ж її підписували?", – нагадують В. Ющенкові. На це він, мабуть, не відважиться відповісти. Тому його опоненти й вибудовують лінію контраргументів, котрі йому нелегко спростувати: спочатку був цей підпис під реформою, потім – Універсал єдности з „реґіоналами", потім – призначення Віктора Януковича прем'єром, потім – підштовхування до „широкої коаліції", все з тими ж реґіоналами, потім – призначення „реґіоналки" Раїси Богатирьової секретарем Національної ради безпеки і оборони, а цими днями – „реґіонала" ж Костянтина Геращенка її заступником. В результаті маємо заяву БЮТ про „антиукраїнську діяльність" Президента В. Ющенка.

Як він зареагує? Якщо Президент – справді безвольна людина, якою керує геніяльний інтриґан В. Балога, все закінчиться приблизно так, як прогнозує молодий політолог і депутат Верховної Ради Олесь Доній: що В. Ющенко в наступних президентських виборах розраховуе на підтримку Партії Реґіонів. Якщо ж він – самостійний політик і в успіхах, і в помилках, то в цьому випадку не перепоручить В. Балозі давати пояснення, а зробить це сам.

Членство в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк
це запорука Вашої
фінансової стабільності.
Чи Ви є
членом нашої Кредитівки?
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.
ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 Second Ave. New York, NY 10003 Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251
КЕРГОНКСОН: 6325 Route 209 Kerhonkson, NY12446 Tel: 845-626-2938 Fax: 845 626-8636
ЮНІОНДЕЙЛ: 226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097
АСТОРІЯ: 32-01 31st Ave. Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0458 Fax: 631 867-5989
ЛИНДИНГИРСТ: 225 N.4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989
Інтернет: www. selfrelianceny.org Електронна пошта: info@selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком безкоштовний телефон: 1-888-SELFREL
Your savings federally insured to at least $100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Soyuzivka Heritage Center
2008 Summer Programs
SITCH SPORT SCHOOL
ОВА ШКОЛА
Memorial Day Weekend: Kino-Q Film Festival, Music with Matthew Dubas, Zabava with Hrim, and Zuki and Friends! May 23-26
Seniors Week: Come meet old friends and make new ones! June 8-13
4th of July Weekend: Celebrate with friends, family, dancing, and fun! July 4-6
Cultural Festival: Ukrainian delicacies, stage performances and exhibits! July 10-13
Miss Soyuzivka: Witness the crowning of Miss Soyuzivka 2009! August 9
Labor Day Weekend: Say Farewell to summer! August 29-September 1
Tennis Camp
Ages 10-18
$675 UNA Member
$725 Non member
Intensive ten day instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.
June 22-July 3
Exploration Day Camp
Ages 7-10
$150 per week, per child
$25 per day, per child
Five hours of fun-filled outdoor activities.
Session 1: June 23-June 27
Session 2: June 30-July 4
Tabir Ptashat
A Plast day camp for little campers.
Session 1: June 22-June 28
Session 2: June 29-July 5
Bandura Camp
5 days of professional bandura instruction by Ukrainian bandurists from Lviv.
July 7-11
Ukrainian Heritage Day Camp
Ages 4-7
$160 per child staying on premises
$200 per child staying off premises
Day camp program designed to instill a love for our Ukrainian Heritage through song, dance, arts and crafts
Session 1: July 13-July18
Session 2: July 20-July 25
Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop
Ages 16 & up
$950 UNA Member
$1000 Non Member
Vigorous two week dance training for intermediate and advanced dancers, culminating with performances on stage at our festival.
June 29-July 13
Discovery Camp
Ages 8-15
$400 UNA Member
$450 Non Member
Sleep away camp filled with outdoor activities, sports, arts and crafts dsigned to enhance the Ukrainian cultural experience.
Week: July 13-19
Scuba Diving Course
Ages 12-Adult
$400 per person
Students will complete confined and open water requirements for PADI open water certification. Classes are given by George Hanushevsky, scuba diver instructor.
Week 1: July 13-July 19
Week 2: July 20-July 26
Ukrainian "Sitch" Sports Camp
Ages 6-18
$390 per session per camper
$190 for commuters or day campers
39th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp, run by the Ukrainian Sitch Sports School. This camp will focus on soccer, volleyball, swimming and tennis.
Contact Marika Bokalo at (908) 851-0617.
Session 1: July 20-July 26
Session 2: July 27-August 2
Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp
Ages 8-16
$950 UNA Member
$1000 Non Member
Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych, daughter of Roma Pryma Bohachevsky.
Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers.
Each camp ends with a grand recital!
Session 1: July 20-August 2
Session 2: August 3-16
Soyuzivka for all seasons
For more information & camp applications call:
845-626-5641
or check out our website:
www.Soyuzivka.com

СПОРТ

Вістки з УСВТ „Чорноморська Січ“

Залишилося два місяці до відкриття Олімпіяди

4 липня в Горшамі, на „Тризубівці“, поблизу Філядельфії, відбудеться відкриття IV Української діяспорної олімпіяди і Здвигу молоді. Організаційний комітет Олімпіяди затвердив три основні спортові бази, де пройдуть Ігри. Це – „Тризубівка“, де відбудуться на семи площах змагання з копаного м'яча, на кортах – з тенісу, шаховий турнір, а перед трибуною – церемонія відкриття, на розваговій площі – мистецькі програми. Другою базою буде школа у Ворінґтоні, де відбудуться легкоатлетичні, відбиванкові і плавацькі змагання. Третьою базою стануть ґольфові терени в Горшамі.

Організаційний комітет подбав про добірну культурно-мистецьку програму, в якій візьмуть участь танцювальний ансамбль „Волошки“ з Філядельфії, оркестра „Луна“ з Ню-Джерзі, оркестра „Світанок“ з Ню-Йорку, дует сестер Павлишиних з Ню-Йорку, Люба і Микола (колишній гурт – „Обереги“) з Лонґ-Айленду, „Голубка“ з Філядельфії.

Відбувся курс тренерів з копаного м'яча

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – У великій спортовій залі Українського американського культурного центру відбувся, завдяки співпраці товариства „Чорноморська Січ“ з управою Української спортової централі Америки і Канади, дводенний курс кандидатів на тренерів з копаного м'яча, в якому взяло участь 20 осіб, в цьому числі 12 футболістів з „Чорноморської Січі“. Організацією курсу зайнялися тренер Федерації копаного м'яча Америки Євген Чижович та Богдан Куцина – тренер „Чорноморської Січі“.

Усі 20 кандидатів успішно закінчили курс і одержали ліцензії. Тепер вони, згідно з правилами Юнацької ліґи копаного м'яча в Ню-Джерзі, мають право тренувати молодь та проводити ліґові ігри. В наступному курсі, що плянується в 2009 році, вони зможуть підвищити свою клясифікацію на один щабель і досягнути клясового суддівства.

Управа „Чорноморської Січі“, вже кілька років намагалася провести перший в історії українського копаного м'яча в Америці випуск офіційних українських тренерів. І це здійснилося. Ними стали Гриць Сергіїв, Ярослав Твардовський, Маріян Хамуляк, Дмитро Терещук, Антін Панес, Бил Вінсент, Зенон Біланич, Майк Андріян, Юрій Ґбур, Микола Куцина, Михайло Завадівський і Матвій Шашкевич. Тепер у зв'язку із значним ростом українського юнацтва в ланці копаного м'яча, можна буде проводити вишкільні програми на значно вищому рівні. „Чорноморська Січ“ 39 років тому була першим українським спортовим осередком, який організував літню спортову школу для юнацтва. Тепер „Ч. Січі“ стала піонером дуже важливого проєкту, корисного для українського спорту.

В цьому курсі взяло участь також вісім кандидатів-американців, які стануть тренерами у середніх школах Ню-Джерзі.

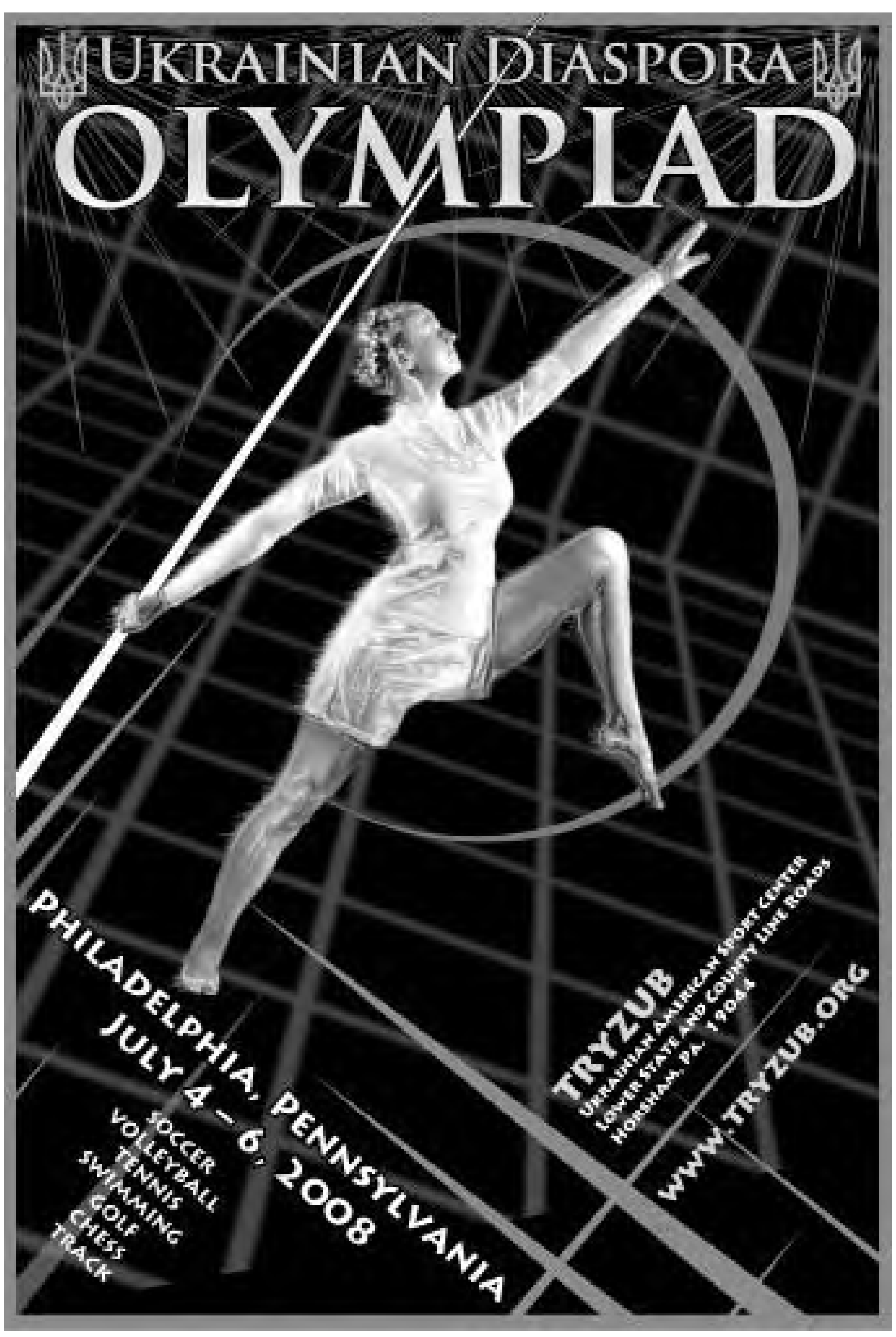
Омелян Твардовський

Спортова програми Олімпіяди

П'ятниця, 4 липня, „Тризубівка“, Горшам
години:
8:00-10:00 – реєстрація спортовців;
10:00-12:00 – копаний м'яч;
1:00-2:00 – офіційне відкриття Олімпіяди;
2:30-6:30 – копаний м'яч.
На спортових базах у Ворінґтоні
2:30-6:30 – відбиванковий турнір;
3:00-6:00 – легкоатлетичні змагання;
8:00-11:30 – танцювальна забава

Субота, 5 липня, „Тризубівка“, Горшам
8:00-5:00 – копаний м'яч;
9:00-4:00 – шаховий турнір;
3:00 – нагородження переможців з плавання і відбиванки;
2:00 – 4:00 – мистецькі виступи;
6:00 – нагородження переможців з ґольфу, копаного м'яча;
7:00-11:30 – танцювальна забава.
Ворінґтон
10:00-6:30 – відбиванковий турнір;
9:00-12:00 – плавацькі змагання.
Горшам
1:00-6:00 – ґольф;

Неділя, 6 липня, „Тризубівка“, Горшам
11:00-2:30 – копаний м'яч;
2:30-3:00 – нагородження переможців з копаного м'яча;
2:00-4:00 – виступи мистецьких ансамблів.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень 2008 р.

150 дол.	Демидович Надія і Ірина Роґуцька в пам'ять Володимира Романова	Ґлен Слей, Н. Й.
100	Банах Меланія	Вудбрідж, Н. Дж.
	Климук Василь	Волнат Крік, Каліф.
85	Банах Меланія	Вудбрідж, Н. Дж.
	Храневич Оксана	Апер Монтклер, Н. Дж.
	Лукачик Роза	Мідл Вилидж, Н. Й.
60	Ґрен Анна	Фейрпорт, Н. Й.
55	Перейма Марта	Арлінґтон, Ва.
50	Баніт Віра	Ст.Леонард, Кеб., Канада
	Меренюк Богдан	Монреаль, Кеб., Канада
	Ричок Роман	Мейплевуд, Н. Дж.
	Стек Уляна	Місісаґа, Онт., Канада
	Воронка Роман	Мейплевуд, Н. Дж.
45	Матковський Степан	Рочестер, Н. Й.
40	Левицька Марта	Гарінґтон Парк, Н. Дж.
35	Бойчук Іван	Трентон, Н. Дж.
	Федик Мирослав	Фейрпорт, Н. Й.
	Ганкевичі Марія і Ярослав	Чикаґо, Іл.
	Клим Ія	Вест Лафает, Інд.
	Кузьо Теодор	Ґренбі, Кон.
	о. І. Лотоцький	Чикаґо, Іл.
	Маяр Богданна	Монреаль, Кеб., Канада
	Никифорук Василь	Джексон Гайтс, Н. Й.
	Шустак Степан	Лінденгерст, Н. Й.
30	Бенко Франко	Клівленд, Огайо
	Юрчишин Ірина	Менчестер, Кон.
25	Караван Олег	Інвернес, Іл.
	Небеш Євген	Парма, Огайо
	Сосяк Володимир	Кольонія, Н. Дж.
	Федун Безилій	Чардон, Огайо
	Крижанівський Юрій	Медисон, Н. Дж.
	Лесько Михайло	Іст Гeновер, Н. Дж.
	Лоік Володимир	Салт Лейк Сиґі, Ют.
	Мельник Катерина	Ню Гартфорд, Н. Й.
	Тарасюк Наталія	Нютон, Па.
	Вжесневські Ірина і Роман	Торонто, Онт., Канада
20	Бабська Пелагія	Вудгейвен, Н. Й.
	Івах Євген	Менгетан Біч, Каліф.
	Котиси Ліліяна і Богдан	Кендал Парк, Н. Дж.
	Ковалик Олександра	Торонто, Онт., Канада
	Мандрусяк Надія	Норт Порт, Фла.
	Медвідська Світлана	Торонто, Онт., Канада
	Пилип Романа	Ріверсайд, Кон.
	Ревуцька Валентина	Ванкувер, Б. К. Канада
	Субчак Леся	Кентон, Огайо
	Тимчишин Маріян	Левдонвіл, Н. Й.
	Ґуран Наталія	Орчард Парк, Н. Й.
	Голуб Марія	Стюарт, Фла.
	Мичковська Любомира	Клівленд, Огайо
	Орисюк Вільям	Ванкувер Б. К., Канада
	Паньків Василь	Рочестер, Н. Й.
	Пікас Михайло	Олней, Мд.
15	Ґаталевич Ольга	Бронкс, Н. Й.
	Карюць Петро	Коламбія Гтс., Мін.
	Пришляк Степанія	Шарлот, Пн. К.
	Салдит Оксана	Емгерст, Н. Й.
	Штомпіль Тимофій	Іст Гeновер, Н. Дж.
	Щербанюк Григорій	Жольет, Іл.
	Звадюки Віра і Олег	Ґрейт Фолс, Ва.
	Андрушків Роман	Мейплвуд, Н. Дж
	Бардин Ігор	Торонто, Онт., Канада
	Дурбак Христина	Мавтенсайд, Н. Дж.
	Ґоляш Надія	Палатайн, Іл.
	Гайдучки Лідія і Богдан	Вест Орандж, Н. Дж.
	Гладишевський Мирослав	Калґарі, Алб., Канада
	Гоголі Марія і Михайло	Етобіко, Онт., Канада
	Яшко Микола	МК Кіней, Тек.
	Клапіщак Наталія	Лонґ Велі, Н. Дж.
	Когут Микола	Філядельфія, Па.
	Козбур Тарас	Беена Парк, Каліф.
	Кухаришин Ігор	Едмонтон, Алб., Канада
	Кульчицька Марія	Ебботсфорд Б. К., Канада
	Нагачівець Михайло	Торонто, Онт., Канада
	Орел Тарас	Норт Берґен, Н. Дж.
	Падик Ольга	Етобіко, Онт., Канада
	Палій Марія	Джексон Гтс., Н. Й.
	Пастернак Ольга	Норт Порт, Фла.
	Петріна Андрій	Мт. Клеменс, Миш.
	Петрик Федір	Левітавн, Па.
	Телепко Ігор	Парсипані, Н. Дж.
	Тодорів Богдан	Філядельфія, Па.
15 дол.	Троян Мирослав	Вотертавн, Кон.
10	Андрач Євген	Седл Брук, Н. Дж.
	Гафткович Надія	Ветерсфілд, Кон.
	Гладилович Адольф	Монреаль, Кеб., Канада
	Горбач Степанія	Львівська обл., Україна
	Гошко Володимир	Піскатавей, Н. Дж.
	Яцух Михайло	Ветерсфілд, Кон.
	Юрчищак Роман	Ню Бритен, Кон.
	Каркоці Надія і Михайло	Мінеаполіс, Мін.
	Копач В.	Ріджвуд, Н. Й.
	Король Орися	Монреаль, Кеб., Канада
	Корчмарик Франко	Монреаль, Кеб., Канада
	Кузель Ярослав	Рочестер, Н. Й.
	Макійчик Василь	Стретфорд, Кон.
	Матіяш Е.	Елківіл, Па.
	Огаренко Марія	Редондо Біч, Каліф.
	Олійник Олександра	Кротон Он Гадсон, Н. Й.
	Білик Іван	Бафало Ґров, Іл.
	Блой Адріян	Дірборн Гтс., Миш.
	Бодо Галина	Юріка Спрінґс, Аріз.
	Борковський М.	Йонкерс, Н. Й.
	Бреславець Павло	Мінетонка, Мін.
	Чайковська Наталія	Моріс Плейнс, Н. Дж.
	Шпитко Марія	Чикаґо, Іл.
	Чорнописька Євгенія	Рочестер, Н. Й.
	Давид Григорій	Філядельфія, Па.
	Долінай Олександер	Гатборо, Па.
	Дольницька Олександра	Монреаль, Кеб., Канада
	Дубінін Світлана	Гаскел, Н. Дж.
	Дитиняк Марія	Едмонтон, Алб., Канада
	Гнатчук Всеволод	Фрейзер, Миш.
	Гнова Марія	Мінеаполіс, Мін.
	Головецька Галина	Балстон Лейк, Н. Й.
	Голубці Галина і Левко	Норвок, Кон.
	Горбовий Володимир	Голмс, Па.
	Гурський Петро	Челтенгем, Па.
	Якубовська Маряна	Бафало, Н. Й.
	Яремко Дмитро	Бафало, Н. Й.
	Єдинак Марія	Трой, Н. Й.
	Клунь Ярослав	Стоні Крік, Онт., Канада
	Кодельська Марія	Каілюа, Гі.
	Колінко Оксана	Філядельфія, Па.
	Король Дмитро	Ошава, Онт., Канада
	Коритовський Володимир	Стерлінґ Гтс, Миш.
	Ковалисько Михайло	Ґейтерсбурґ, Мд.
	Козак Лідія	Норт Порт, Фла.
	Кучер Ксеня	Ворен, Миш.
	Кульчицька Марія	Вудбрін, Кон.
	Кушнірук О.	Чикаґо, Іл.
	Кутний Богдан	Савквіл, Виск.
	Куземський Іван	Філядельфія, Па.
	Лонишин Софія	Сомерсет, Н. Дж.
	Малащук Ірина	Етобіко, Онт., Канада
	Масон Нора	Саратоґа, Каліф.
	Мир Патриція	Філядельфія, Па.
	Назаревич Евстахія	Фінікс, Аріз.
	Онуферко Маркіян	Дженкінтавн, Па.
	Паар Ірина	Торонто, Онт., Канада
	Пацай Й.	Вест Голивуд, Фла.
	Порипко Богдан	Моріставншип, Н. Дж.
	Рейнарович Марія	Кейп Корал, Фла.
	Романів Микола	Норт Берґен, Н. Дж.
	Рожак Петро	Філядельфія, Па.
	Шкільник Надія	Акрон, Огайо
	Скрипух Роман	Брентфорд, Онт, Канада
	Снігурович Мелетій	Едмонтон, Албч. Канада
	Стебельська Лідія	Йонкерс, Н. Й.
	Суліван Іян-Михайло	Пало Алто, Каліф.
	Свансон Лариса	Пашп Алто, Каліф.
	Сидорак Ярослав	Гілсборо, Каліф.
	Тарнавська Филис	Клівленд, Огайо
	Терлецька Аріядна	Буена Парк, Каліф.
	Трешневський Мирослав	Ворен, Миш.
	Верига Василь	Торнто, Онтч, Канада
	Війтович Юрій	Чикаґо, Іл.
	Воробець Олександер	Флашінґ, Н. Й.
5	Белендюк Михайло	Ворм Мінерал, Спр, Фла.
	Білан Василь	Рочестер, Н. Й.
	Брикович Теодозія	Філядельфія, Па.
	Бутрій Іван	Норт Порт, Фла.
	Ціх Михайло	Лондон, Онтч, Канада
	Домарецький Н.	Кендал Парк, Н. Дж.
5 дол.	Дубек Тадей	Сарнія, Онт., Канада
	Думин Зенон	Торонто, Онт., Канада
	Дзіман Михайло	Мейплвуд, Н. Дж.
	Ґордон Валентина	Порт Шарлот, Фла.
	Гошуляк Остап,	Торонто, Онт., Канада
	Гальма Алісон	Вініпеґ, Ман., Канада
	Гевко Олена	Ворен, Миш.
	Гінтон Надія	Толідо, Огайо
	Грегорчак Т.	Гонолюлю, Гі.
	Гупало Ярослав	Чикаґо, Іл.
	Гусяк Текля	Ню-Йорк, Н. Й.
	Яцусь Мілдред	Голмдел, Н. Дж.
	Качмарська Катерина	Порт Шарлот, Фла.
	Клос Марія	Даймонд Пойнт, Н. Й.
	Колісник Роман	Торонто, Онт., Канада
	Корнило Іван	Дітройт, Миш.
	Коропецький Євген	Ферґусон, Мо.
	Ковальська Олександра	Саратоґа Спрінґс, Н. Й.
	Козіцький Володимир	Йонкерс, Н. Й.
	Куць Алекс	Ст. Петерсбурґ, Фла.
	Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н. Й.
	Кулинич Ірина	Жовква, Україна
	Квасовська Ірина	Таберґ, Н. Й.
	Лень Мирослав	Норт Роялтон, Огайо
	Левицький Адріян	Елкінс Парк, Па.
	Кривко Людмила	Тернопіл. обл., Україна
	Лукасевич Ольга	Філядельфія, Па.
	Лилак Микола	Рочестер, Н. Й.
	Лисобей Христина	Чері Гіл, Н. Дж.
	Мичковська Любомира	Клівленд, Огайо
	Нагірний Мирон	Міл Крік, Ваш.
	Осадца Степан	Вілімсвіл, Н. Й.
	Панченко М.	Осінінґ, Н. Й.
	Панчишин Петро	Бервік, Па.
	Павлович Любомир	Юніон, Н. Дж.
	Полець Борис	Мінеаполіс, Мін.
	Процик Ольга	Трой, Миш.
	Приймак Степан	Рочестер, Н. Й.
	Репета Євген	Ворен, Миш.
	Розлуцько Вячеслав	Філядельфія, Па.
	Саварин Петро	Едмонтон, Алб., Канада
	Шандрук Петро	Філядельфія, Па.
	Шульга Михайло	Вайт Гтс Ст., Н. Дж.
	Сітка Вілям	Вест Ст. Пол, Мін.
	Слюк Микола	Словн, Н. Й.
	Солоницa Михайло	Мінеаполіс, Мін.
	Спіндура Вілям	Лівонія, Миш.
	Стадник Петро	Рочестер, Н. Й.
	Старущак Францес	Велент Онт., Канада
	Стельмах Ігор	Ґлестонбурі, Кон.
	Ступар Теодор	Ла Порте, Інд.
	Шмайда Марія	Ню Бритен, Кон.
	Василенко Ія	Юніон, Н. Дж.
	Верхогляд Микола	Ґлендеял Гтс., Іл.
	Вігак Василь	Ютика, Н. Й.
	Войтович Анна	Ворен, Н. Дж.
	Залиба Ірина	Мінеаполіс, Мін.
	Зендран Іван	Вотерліт, Н. Й.
	Антоненко Уляна	Філядельфія, Па.
	Дитиняк Володимир	Картерет, Н. Дж.
	Ґолія З.	Тарпон Спрінґс, Фла.
	Ганс Алана	Вашінґтон, Д.К.
	Іваничко Еліяна	Норт Порт, Фла.
	Качан Борис	Отава, Онт., Канада
	Канівець Юрій	Савтінґтон, Кон.
	Клячко Люба	Мурей Гіл, Н. Дж.
	Курило Ольга	Етобоко, Онт., Канада
	Кущ Петро	Мортон Ґров, Іл.
	Масна Анна	Парма, Огайо
	Пастернак Анастазія	Амстердам, Н. Й.
	Розлуцько Вячеслав	Філядельфія, Па.
	Войтович Анна	Ворен, Н. Дж.
	Волошин Микола	Парма, Огайо
	Захарчук Петро	Енсіно, Каліф.
3	Степанець Микола	Ню Бритен, Кон.
	Разом	**3,603 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

Пом’янули мецената

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська обл. – Звістка про відхід у вічність відомого мецената, активного громадського діяча, надхненного подвижника повернення імені й творчости Богдана Лепкого в Україну, почесного громадянина міста Бережани й села Жуків д-ра Романа Смика була болісною й сумною. У Церкві Пресвятої Трійці у поминальній відправі взяли участь численні мешканці міста й сіл району, представники тернопільської й івано-франківської громад, шанувальники творчої спадщини Б. Лепкого, поціновувачі добрих справ його племінника Романа Смика.

Данину шани світлій пам’яті про доктора щиро виявили вони й під час поминального обіду, що відбувся в музеї книги, в експозиційній кімнаті Р. Смика. Багато добрих слів про його життєву долю та дослідницьку діяльність, довгі роки плідної співпраці сказали колишній директор Музею книги, лавреат премії Братів Лепких, ведуча дійства Надія Волинець, голова Тернопільського обласного культурно-освітнього товариства ім. Б. Лепкого Богдан Кусень, директор Тернопільської школи ім. Б. Лепкого Олег Тернопільський, родич д-ра Р. Смика Василь Тарнавський, директор музею Б. Лепкого Надія Дирда та інші.

З хвилюванням переглядали присутні відеозапис відзначення у Бережанах 80-ліття д-ра Р. Смика.

Наприкінці Н. Волинець – редактор-упорядник книги про Р. Смика „Лежить на серці доля України“ – представила альманаху „Жайвір“, присвячений відходові у вічність св. п. д-ра Р. Смика, де подано зворушливі спогади про миті знайомства й співпраці зі славним другом бережанської землі.

Меморіяльна заля Р. Смика в Музеї книги поповнилася новими експонатами, що їх прислали побратими мецената зі США, котрі брали участь у похоронах Р. Смика.

Завершилось поминальне дійство спільним фотографуванням у музеї, в куточку, де біля портрета покійного доктора горіла лампадка, та біля пам’ятника Б. Лепкому, фундатором якого він був. Журливо линуло увись „Чуєш, брате мій“ у виконанні всіх учасників.

Тетяна Будар

З невимовним смутком ділимося болючою вісткою, що 13 квітня 2008 р. після довгої недуги відійшов у вічність у Норт Порті, Фла. наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

інж. СИДІР МИХАЙЛО ТИМЯК

нар. 2 квітня 1922 р. в Глинянах, біля Львова.

Абсольвент Української Академічної Гімназії у Львові і випускник Вищої Інженерної Школи в Ґрацу, Австрія. Покійний разом з родиною проживав 40 років у Піттсбурґу, Па.

Залишені в жалю:
дружина – МАРІЯ
син – РОМАН
дочки – ЛІДА з родиною
– АДРІЯНА з родиною
та ближча і дальша родина в Україні.

Тлінні останки спочинуть в Україні.

Замість квітів у пам’ять Покійного можна складати датки на Український Католицький Університет у Львові:
Ukrainian Catholic Education Foundation
2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

З невимовним жалем повідомляємо родину, приятелів та українську громаду, що 17-го лютого 2008 р. з волі Всевишнього, в лікарні „Brantford General Hospital“, в Брантфорд, відійшла від нас у вічність

СВ. П.

ЛІДІЯ КРАВЧУК-СКРИПУХ

Лідія Кравчук-Скрипух народилася в Золочеві, Україна. Єдина дитина батька, урядника суду, Володимира Кравчука та матері учительки Михайлини. Зацікавлення Лідії були різноманітні: вчилася балету та студіювала фармакологію. Під час Другої світової війни в 1944 році вся родина долучилася до тисячи біженців на Захід. Втеча була грозлива та небезпечна, втікали у відкритих вантажних вагонах під загрозою вибухів бомб. Загрожували цілій родині поїздку до концтабору, але Божа ласка спасла їхню долю. Буденне життя було тяжке, харчувалися тим, що знаходили на полі. Врятуватися від репресивного життя була головна ціль родини. Як тисячі біженців родина Кравчуків знайшлася в таборі втікачів в Австрії. Щоб вижити Лідія не відмовлялася від жодної праці в таборі біженців. В Австрії Лідія запізнала Івана Скрипуха, в 1949 р. повінчалися, та виїхали до Монтреалю в Канаді. В 1954 році родина Скрипухів переїхала до Брантфорду, Онтаріо, де д-р Скрипух почав свою медичну практику з допомогою його подруги життя Лідії.

Понад 16 років Лідія була визначним режисером та хореографом ансамблю „Brantford’s Village Ukrainia“, де вона не одному танцюристові вщипила любов до українського танку. Лідія активно брала участь в громадському житті. Була довгі роки головою Українських Католицьких Жінок, відділу у Брантфорді. Працювала добровольцем для української громади та Української Католицької Церкви, один з її проєктів було видання куховарської книжки. Лідія отримала Медаль Святого Христа від Палати Папи Івана Павла ІІ, за її наполегливу працю для Української Католицької Церкви. У Брантфорді, майор міста, шановний пан Бовен винагородив Лідію Скрипух нагородою „Centennial Citation“.

Лідія була вірною подругою життя, любячою матір’ю та бабусею. Вона була знана за її доброзичливість та була визначною господинею. Її кулінарна творчість була відома в громаді. Вона сподівалася від всіх найкращого і сама була визначним прикладом.

Улюблена та невіджалувана жінка д-ра Івана Скрипуха, матір синів Ореста та Романа та їхніх жінок Марші та Лорі, бабуся Ніла, Данилка та вірна доня св. п. Володимира та Михайлини Кравчуків. Її смерть спричинила родині та приятелям у Брантфорді, Торонто, Дітройті, Фльориді та Україні велике горе.

Нехай її добрі діла залишаться в пам’яті на довгі роки та нехай гостинна канадійська земля буде їй легкою.

У 40-ий БОЛЮЧИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ В КРАЩИЙ СВІТ
СВ. П.
ЛІДИ СКРИПУХ
були відправлені заупокійні
СЛУЖБИ БОЖІ
в суботу, 29-го березня 2008 р.

- в УКЦ св. Івана Хрестителя в Брантфорді, Онтаріо;
- в ст. Пітерсбурґу, Фльорида;
- в Торонто та в Україні.

В пам’ять Покійної пожертви зложили: на УКЦ Богоявлення Господнього в Ст. Пітерсбурґу, Фльорида 310 дол. і на дітей Чорнобиля зібрано в Онтаріо і Манітобі 2,770 дол.

Складаємо найщирішу подяку всім за участь у похоронних відправах, за молитви та пожертви на св. Літургії, за вислови співчуття, пожертви на добродійні цілі та квіти.

Хай Всевишній винагородить Вас своїми ласками.

Родина Скрипухів.

У глибокому смутку повідомляємо, що у вівторок, 11 березня 2008 р. на 88-му році життя відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та ВУЙКО

св. п.

ТАРАС ГИЩАК

нар. 31 травня 1919 р. в Стрию, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 березня 2008 р. в Українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гамтрамк, Миш. Покійний Тарас буде похований згідно з його бажанням, в рідному місті Стрию в родинному гробі разом з батьками.

У глибокому смутку:

дружина – ОЛЬГА ГИЩАК (з дому ГОРОХОВЯНКА)
сини – ПЕТРО ГИЩАК
– д-р РОМАН ГИЩАК з дружиною АНЕЮ
внуки – ДАНИЛО, ГАНДЗЯ та ДОМІНІК
брат – д-р ІВАН ГИЩАК зі сином ПЕТРОМ
племінниця – МАРУСЯ ТКАЧУК з мужем ЯРЕМОЮ і донями
племінники – ЯРКО КОШІВ з родиною в Англії
– БОГДАН КОШІВ з родиною в Америці
племінниця – ХРИСТЯ з мужем РОЛФОМ ГАБЕЛ у Німеччині
родина ГОРОХОВЯНКІВ у Канаді
та ближча і дальша родина в Україні і Польщі.

Вічна Йому Пам'ять!

Пластовий Курінь УПС, "Ті, що греблі рвуть" ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла на Вічну Ватру в середу, 16 квітня 2008 р.

бл. п.

пл. сен. дов.

Мирослава Мриц – Гук

Довголітня членка куреня та взірцева юнацька виховниця.

Вступила до Пласту в 1922 р. в Україні. Заснувала і була директором Рідної Школи в Балтиморі, була довголітнім членом станичної старшини в Клівленді та головою осередку праці УПС у Клівленді.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

2-ий Курінь УПС
„Ті, що греблі рвуть"

Ділимося сумною вісткою, що 10 квітня 2008 р. відійшов у вічність у Нискаюні, Н. Й. на 76-му році життя

СВ. П.

ТАРАС ШИПИЛЯВИЙ

нар. в Бучачі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 14 квітня 2008 р. в церкві св. Миколая, Вотервліт, Н. Й.

Залишені в смутку:

дружина – ЮЛІЯННА
син – ДАНИЛО з дружиною РОКСАННОЮ, дочками ДАРІЄЮ і НАТАЛІЄЮ
сестри – АННА МАКУХ з синами ІВАНОМ, ІГОРЕМ і РОМАНОМ та їхніми родинами
– ОЛЬГА БЕРЧ з мужем ЕЛМЕРОМ, сином ЮРІЄМ і дочкою ТЕТЯНОЮ
братова – ХРИСТИНА ШИПИЛЯВА з сином АДРІЯНОМ, дочкою АНЕЮ та їхніми родинами
теща – МАРІЯ ДЕЦИК НОВАДЛА
племінник – БОГДАН ГОРБАЧУК з родиною.

Вічна Йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 23 березня 2008р. по короткій, але тяжкій недузі відійшов у вічність з волі Божої на 84 році життя наш найдорожчий БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

СВ. П.

МИХАЙЛО ЛЮБЕЗНИЙ

нар. 21 листопада 1923 р. на Львівщині, Україна.

Горем прибиті:

донька - ЛІЛЯ з мужем ТИМОШЕМ ГОЛОВІНСЬКИМ
внуки - ТРУВОР і ВІКТОРІЯ ГОЛОВІНСЬКІ
сестри в Україні - АННА і ПОЛАГНА ЛЮБЕЗНІ
свати - МОТРЯ і АНДРІЙ ГОЛОВІНСЬКІ
та ближча і дальша родина в Україні і Америці.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28 березня в Українській католицькій церкві Христа Царя у Форест Гілс, Массачусеттс, а поховання 29 березня, побіч Його покійної дружини Антонії, на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Іл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок, 2-го квітня 2008 р. відійшов у вічність на 85-му році життя наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.

ПЕТРО ХОРКАВИЙ

Залишив у смутку:

дружину – Марію
синів – Тараса з дружиною Стефані і дітьми
– Богдана
шваґра – д-ра Романа Мисів з дружиною і сином
шваґерки – Світляну з мужем
– Ірену з мужем і дітьми
стрийка – Дмитра Хоркавого із сином і внуками.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 5-го квітня 2008 р. в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Лос Анджелесі, Каліфорнія.

Вічна Йому Пам'ять

Замість квітів просимо складати пожертви в ім'я св. п. Петра Хоркавого на Український Католицький Університет у Львові.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю, 30 березня 2008 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ і ДІДО

СВ. П.

ВАСИЛЬ КУШНІР

нар. 25 січня 1926 р. в селі Ластівка, Львівська обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 квітня 2008 р. Покійний похований на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Іл.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина – Надія
внук – АНДРІЙ з мамою Даркою
шваґер – Мирон Мандзій з дружиною і синами
шваґрова – Наталка Мандзій зі синами
шваґрова – Анна Мандзій зі синами в Україні
сестра – Марія Суха з родиною
братова – Анна Кушнір з родиною
братова – Дозя Кушнір з родиною.

Вічна Йому Пам'ять!

Президія Середовища Української Головної Визвольної Ради і Політична Рада ОУНз діляться сумною вісткою з членами й українською громадою, що 14 квітня 2008 р. переставився у Божу вічність, на 84 році багатотрудивого життя

СВ. П.

ОСИП ЛЕВИЦЬКИЙ – "ГОРДИЙ"

Народжений 1 квітня 1924 р., у с. Тисова, що на Перемищині.

Довголітній член Середовища УГВР і ОУНз. В УПА виконував функцію сотенного санітара у сотні "Ударники" під командою Григорія Янківського "Ластівка". Рейдом прийшов до Західної Німеччини, а згодом еміґрував до США. Член Об'єднання Колишніх Вояків УПА, громадський і політичний діяч.

Дружині Зінаїді, дочці Лідії та синам Василеві і Михайлові з родинами та онукам складаємо глибоке співчуття

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

З жалем повідомляємо, що 17 квітня 2008 р. несподівано відійшов у вічність

СВ. П.

інж. ІВАН ДАНИЛЕНКО

нар. 1923 р. в Бутівцях, Полтавщина.

В дитинстві пережив страхіття голодомору 1932-1933 років.

Покійний був головою Товариства Українських Інженерів у Філядельфії, членом Дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії та управи Української Федерації Америки.

Добродій Національного Університету Києво-Могилянської і Острозької Академій та багатьох видань в Україні.

Сумують з родинами – дружина НАТАЛІЯ
– ОЛЕКСАНДРА і ЮРІЙ ТЕРЛЕЦЬКІ
– ІРЕНА і ЮРІЙ БАДУЛЯКИ з дітьми
– ДМИТРО і ОКСАНА ТЕРЛЕЦЬКІ

Похований 22 квітня 2008 р. на Православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку в Н. Дж.

Замість квітів на могилу просимо жертвувати на Сиріт-студентів Києво-Могилянської Академії „Kyiv-Mohyla Foundation".

Українська Федеральна Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ"
Філядельфія

повідомляє своїх членів та громаду, що 17-го квітня 2008 р. відійшов у вічність бувший довголітній голова і член Контрольної Комісії

СВ. П.

ІВАН ДАНИЛЕНКО

Родині та знайомим Покійного складаємо щиросердечні співчуття

Вічна Йому Пам'ять!

Дирекція, провід та працівники Української Федеральної Кредитової Кооперативи "САМОПОМІЧ"

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Зі сумом повідомляємо своїх членів і всю українську громаду, що 17 квітня 2008 р. відійшов у вічність колишній голова нашого товариства

СВ. П.
Інженер

ІВАН ДАНИЛЕНКО

Шановній дружині Наталці та ближчій і дальшій родині Покійного висловлюємо наше щире співчуття.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба,
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Передплата „Свободи“ коштує тільки 55 дол. на рік!
Телефонуйте до відділу передплати:
(800) 253-9862, дод. 3042

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956 Михайло

БЕЗМИТНЕ ВВЕЗЕННЯ АВТОМОБІЛІВ
на територію України
тел.+ 38.032.220.1517
+038.067.966.5777
в США - 609.532.9080
www.parts-ukraine.com

• ПРАЦЯ •

Додатковий заробіток – праця з дому! Нічого до продажу, без напруження, без початкового капіталовкладу. Просимо післати резюме до
Chrisbradley4401@yahoo.com

Українка, 49 років (в Америці 10 років), шукає працю по догляду за старшими людьми або дітьми.
(201) 214-5153. Тереса

• НА ПРОДАЖ •

Продається помешкання в Українському селі біля So. Bound Brook, NJ для людей віком 55 р. і старше. 2 спальні в доброму стані, вигідні умови проживання. Ціна для швидкого продажу. **Тел.: (732) 762-1965**

Продається односпальневе помешкання на партері в українському селі, близько С. Бавнд Бруку, Н. Дж., для людей віком 55 і більше.
Тел. (203) 386-4456 або **(203) 926-0422** веч.

Відділ реклями: (973) 292-9800, дод. 3040

